

Svenska Canada-Tidningen

SVENSKA CANADA-TIDNINGEN HAS THE LARGEST CIRCULATION OF A

PROVINCIAL LIBRARY MANITOBA

The Swedish Canada News

ARG. (YEAR) 31.

LÖSNUMMER 10 CENTS

WINNIPEG, MANITOBA, TORSDAGEN DEN 4 JANUARI, 1923

LÖSNUMMER 10 CENTS

No. 1

Nya krigsmoln ha lägrat sig över Europa

En kommande krig bliver utav samma ekonomiska natur som världskriget

Världspolitisk veckorevy av S. W. Goerwell

Om en viss tulltariff och vidare ökat infläsnad i de utrikes relationerna måste dominions nödvändigt acceptera och inse sitt vidsträckt ansvar. Det är omöjligt för dem att hävda sin nationella status, om de ej äro beredda att påtaga sig motsvarande nationella obligationer för säkerheten av sagda commonwealth. Det kan ej betvivlas att inom det brittiska nationernas förbund deras säkerhet är större och deras ansvar i detta avseende mindre tryckande än om de skulle draga sig tillbaka.

Det stora världskriget var utan tvivel ett ekonomiskt krig, ett utbrytt krig skulle otvivelaktigt vara av samma natur. Just här ligger bolagsvismens stora styrka. Den påstår sig att den s. k. kapitalismens framkallar krig och visar på sin egen renskrapade ficka och säger: Se här! Idéerna om vem som skall äga världens rikedomar. Den brittiska delegationen håller på att Mosul är en del av Irak och därför faller inom Mesopotamiens gränser, över vilket brittiska har mandat enligt Versailles. Vi se härusom den ständigt hotar med att störa en, i stället för att densamma de vara ett fredsmoment för tiden. Den så länge omtalade diskuterade revisionen låter dock ta på sig. Månen den skall kom till stånd innan Jordan öns dränv strömmar av ungt blod.

Britannia vill behålla Mosul

Storbritannien vill behålla Mosul. För att komma tjuvarna på spåren anordnades chefen för justitiedepartementets undersökningsbyrå William J. Burns att komma till hjälp. Han gav order till byråchefen i New York, Edward J. Brennan, att anordna undersökningar. Brennan råddjorde med poliskommissarien Enright och fick även hjälp av detektiverna Francis Trainor.

Parlamentet sammankallat

Premiärministern King utfärdar kungörelse och dagen blir den 31 januari.

Lovar bli en viktig session

OTTAWA, den 1 januari, 1923. — Canadas premiärminister, Hon. W. Mackenzie King har offentliggjort kungörelsen, att parlamentet kommer att sammanträda den 31 januari för att taga itu med innevarande års arbete. Allt tyder på, att arbetet under nästa session kommer att bli synnerligen tungt. Flera viktiga frågor skola upp för behandling, bl. a. den s. k. "redistribution bill", som skulle revidera antalet platser i parlamentet, som för närvarande besätts av de olika provinserna. Västra Canada kommer med all säkerhet att vinna på en sådan revision, enär dessanna sannolikt har ökat i folk mängd snabbare än de östra provinserna. Vidare kommer nog en revision av tariffen att föreslås, och är det väl sannolikt att den liberala ministären skall föreslå en sänkning av den gällande skalan.

Stölder från Amerikas flotta

Från flottans station i Brooklyn ha efter krigets slut stulits uti massor.

Över för en miljon stulet

En federal grand jury, som anställt undersökningar rörande stölder, som förövats vid flottans bas i Brooklyn, N. Y., fann, att gods stulits till ett värde av mera än \$1,000,000 sedan krigets slut. Anklagelser utfärdades för flera månader sedan mot 23 civila, som varit där anställda. Den 29 återstades av justitiedepartementets agenter 22 av de anklagade. Den återstående var icke på arbetsplatsen, då de övriga arresterades. Stölderna hade omfattat kläder, olja och andra materialer, som användes vid flottans bas. De föregående undersökningarna hade pågått i flera månader. Flera gånger hade flottans officerare vid sina inventeringar funnit, att det lager, som borde finnas, icke fanns till hands. Tjuvarna hade dock så skickligt dolt sina försöelser, att flottans detektiver på platsen icke kunnat upptäcka de skyldiga, varför de under lång tid gått fria. Bristerna blevo upptäckta, men icke de, som tillgrepp försäkrat dem.

En hel stat upprörd av K.K.K.

Två kompanier nationalgarde ha utkallats till Mer Rouge. Stämningen upprörd.

Louisiana har länge varit hemskt av den notoriska hemliga organisationen Ku Klux Klan - nattsiktjortans medlemmar — och statens guvernör John M. Parker har vidtagit åtgärder för att bekämpa den, skriver S. K. Han vidjade nyligen, såsom man torde erinra sig, till president Harding om federal hjälp i detta arbete och gjorde då gällande, att Ku "Klux Klan" usurperat makten i Louisiana.

Kraftigt tal i U. S. kongress

Vill att guvernörer samt andra tjänstemän skola avlägga ed om avhållsamhet.

Gör graverande beskyllningar

Representanternas hus i U. S. kongress var en dag i v. scenen för ett i sin häftighet oerhördt föreläsning, avseende prohibitionslagens efterlevnad. Föreläsning framställdes av kongressman William D. Upshaw från Georgia. I detta beskyllande tal öppet föreläst av de guvernörer, som deltagit i den av president Harding sammankallade guvernörskonferensen, ävensom andra högsta myndighetspersoner, att i hemlighet njuta spiritaliga drycker, köpta av smyghandlarna. "Må vi", sade mr P. "öförtäckt tillstå, att det enkla folket med full rätt till sin hälsa och värdighet, emedan det misstror dem. Folket — det enkla folket — har ojämbär bevis för, att många av dessa konferensguvernörer och andra högt ställda ämbetsmän icke följa prohibitionslagens föreskrifter, ehuru de stordrigt ålägga folket skyldigheten att hörsamma dessa. Folket vet, att de lokala administrations spetsar, som förbehåller sig rätten att i hemlighet öva dryckessedan, medan denna förmena de arma djävlarerna bland de vita, som äro dräkta till att smyg njuta "den flytande fördömmen".

Lloyd George alltjämt populär

LONDON, den 29 dec. 1922. — Talade för oppositionen i den turkiska frågan, kritiserade Lloyd George underhuset kraftigt Bonar Law's politik. Han mottog av hela underhuset det mest ovationsartade bifall. Bonar Law själv fick ej ett så starkt bifall, när han senare talade. Trots sitt höga lidna nederlag tyckes Lloyd George vara mannen, som mest behåller majoriteten av underhuset tack vare sina utomordentliga tal.

Brittiska Medelhavskadern till Nara Östern

MALTA, den 30 dec. — På grund av de oroande rykten från Lausanne hava vissa delar av den brittiska Medelhavskadern, som hitkommo den 23 för att fira jul, åter beordrats till Nara Östern. Man hade trott att dreadnoughterna "The Iron Duke", "Marborough" och "Ajax", de sista kryssarna "Concord" och flera destroyers skulle stanna i Malta. När ordern till avseende till Nara Östern kom var man därför alldeles oförberedd. De flesta officerare hade tagit engagementer ända fram till mitten av januari. Man tror att konferensen i Lausanne står inför en allvarlig kris. Det förjordes att Lord Curzon påstått att konferensen i Lausanne "är vid vändpunkten". Förhållandena i Mosul tillskrivs den svåra krisen.

Kings kabinett sitter orubbat kvar i sadeln

Progressiva partiet mister två män, som gå över till det liberala partiet.

Municipal ägandeskap på tapeten i Ottawa

Exekutiva rådet av The Saskatchewan Grain Growers' kabinett tändes av en vetenämnda.

Under det gångna året kommer britten för Canadas nationella järnvägsystem att stiga till omkring \$50,000, vilket blir 17,000 bättre än under år 1921. Praktiskt taget alla operationerna under detta år blivit lika med inkomsterna.

Auktoritet att taga upp 100 mil av järnvägsaktien på Hudson Bay järnvägen har intet att göra med framtiden för detta företag, enligt uttalande av major Graham Bell, biträdande järnvägsminister och vice ordförande för sagda järnvägs direktorat.

Borttagandet av embargoet på lastning av canadiska järnvägarnas vagnar till Förenata Staternas hamnar kungjordes den 29 dec. av myndigheterna för Canadian Pacific järnväg. En betydlig ökning av mängden av spannmål kommer att följa detta kungörande. Enligt nyligen lämnade uppgifter finns mer än 30,000,000 bushels spannmål magasinerade i elevatorer i landsorten.

Genom Sahara per automobil

En expedition genom mycket farliga trakter. Understödd av franska regeringen.

En gammal idé åter aktuell

Den gamla idé att korsa öknen Sahara med bil är nu åter aktuell. En fransk firma, Citroen-verket, har beslutat våga experimentet och har till den ändan utrustat en expedition, som i dagarna skall starta från Tugurt, några mil söder om Biskra. Mellan denna plats och resans ändpunkt, Timbuctu, ligger dryga två tusen engelska mil, och eftersom expeditionen skall göra sig alldeles omhändertagen av kameler eller andra transportmedel än bilarna, ha nog resenärerna utstrapsatik färd framför sig. Expeditionen skall bestå av åtta herrar med Citroenverkets direktör som ledare. Naturligtvis skall också en filmman medfölja.

Sir R. Borden om Dominions status

Ett märkligt tal inför U. S. A. Historical Society under möte i New Haven.

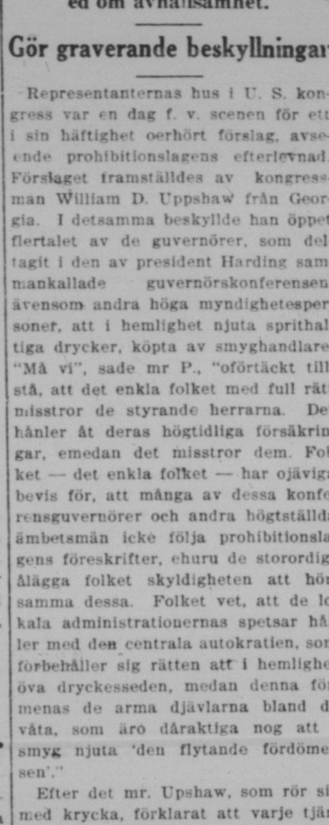
Ett märkligt anförande hölls den 28 dec. inför American Historical Association, samlat till möte i New Haven, Conn., av Sir Robert Borden, Canadas premiärminister under krisårerna. Ämnet för hans föreläsning var "The British Commonwealth of Nations; features of external relations" eller "Den brittiska nationstatens; drag av de utrikes relationerna".

Hans anförande var ett mycket viktigt bidrag till diskussionerna om Canadas konstitutionella relationer. Av intresse var att märkas att Sir Robert brukade ordet "British Commonwealth of Nations" i stället för "British Empire", påpekan att den föregående termen hade erkänts både i den iriska självstans konstitution och i den ed, som avlades av medlemmarna i sagsa staters parlament. Innehållet i hans anförande var i huvudsak följande:

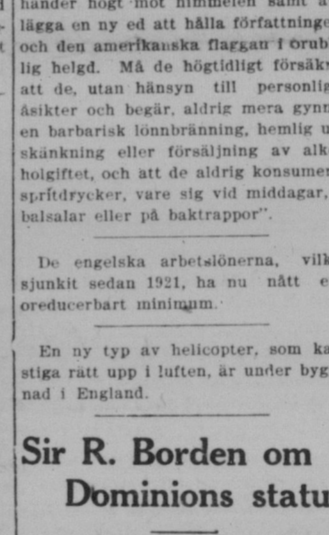
På vilket sätt, genom vilken auktoritet skall utrikespolitiken av denna commonwealth bestämmas och kungöras? Ofta behöves ett prompt och fast beslut. Huru skall denna statsbyggnads rötter göras hör, då dess delegater skingrats från rådsbordet? Här stöta vi på allvarliga och komplicerade svårigheter, vilka oaktat det motståndande beslutet 1921 eventuellt måste lösas och mötas vid en konstitutionell konferens sådan som den 1917. Dominions urkiltighet att acceptera och understöja en politik i en viktig fråga, skulle allvarligt afteflera statsbyggnadens infläsnad och prestige.

Det är väsentligt lika mycket för Storbritannien som för dess systemationer att rösten av hela dessa commonwealth skall talas; den är viktigare än rösten av United Kingdom allena.

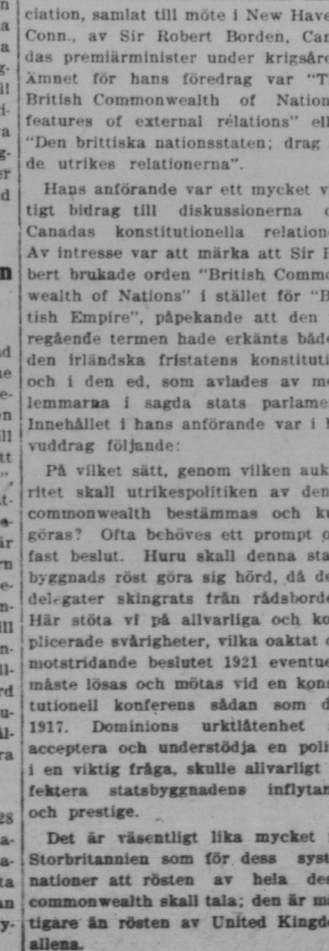
Lloyd George

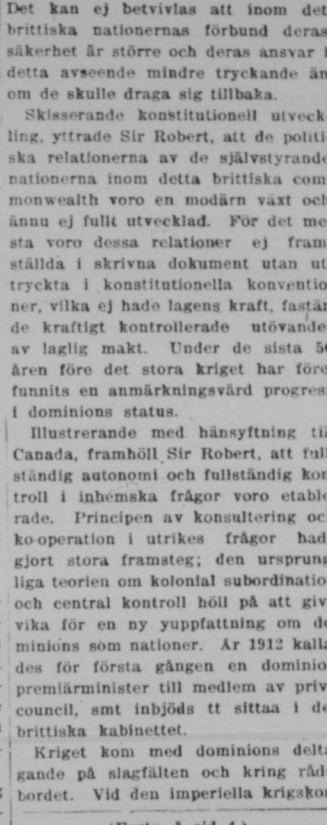
En hel stat upprörd av K.K.K.

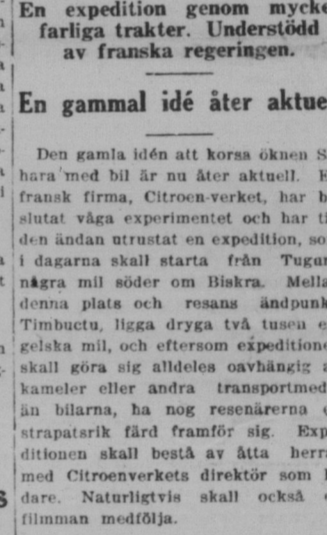
Brittiska Medelhavskadern till Nara Östern

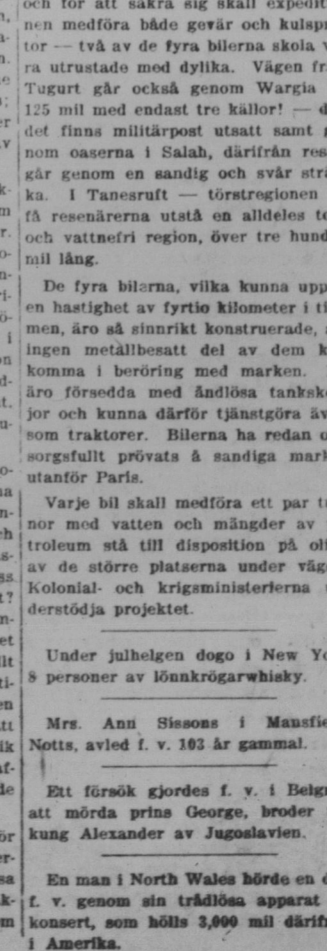
Kings kabinett sitter orubbat kvar i sadeln

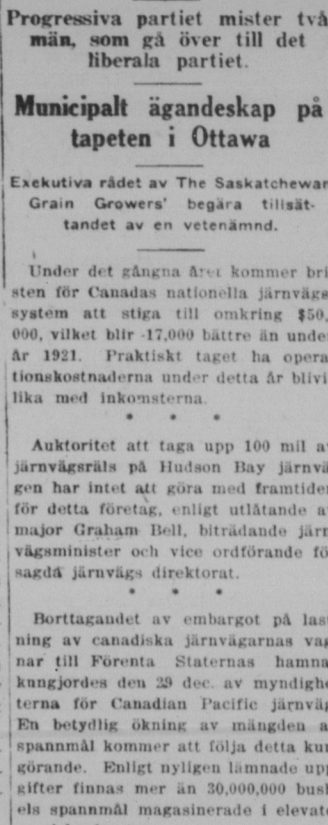
Genom Sahara per automobil

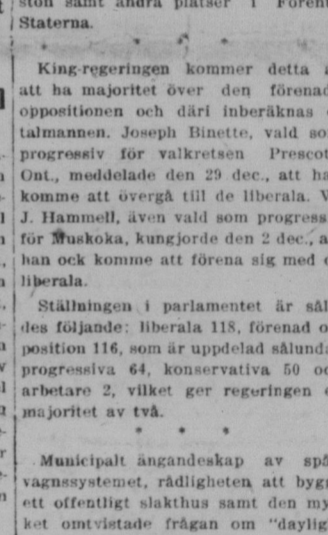
Sir R. Borden om Dominions status

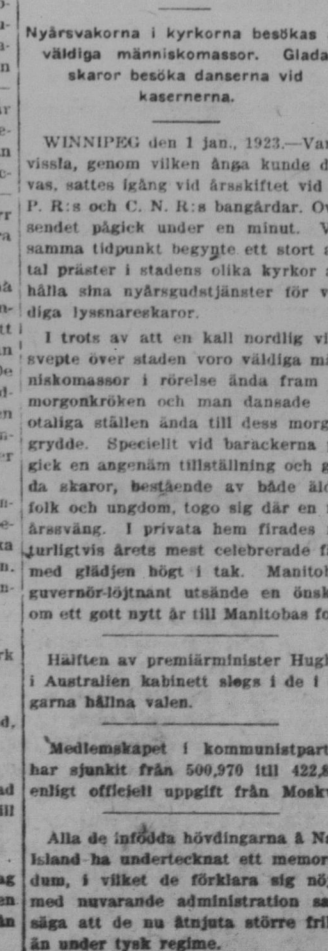
Kings kabinett sitter orubbat kvar i sadeln

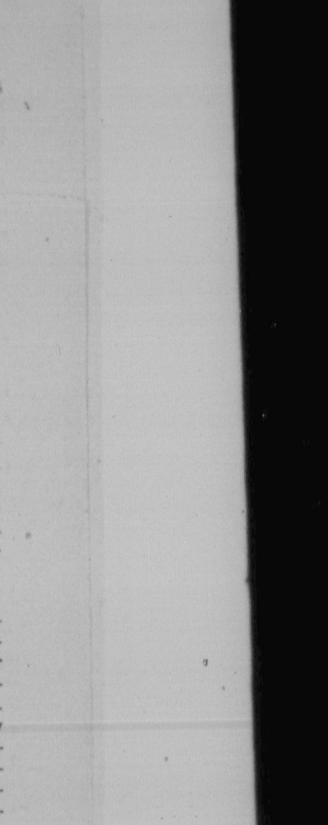
Genom Sahara per automobil

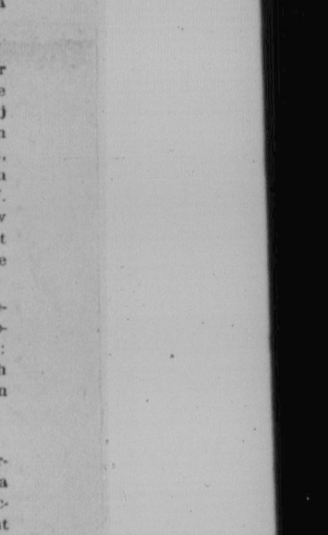
Sir R. Borden om Dominions status

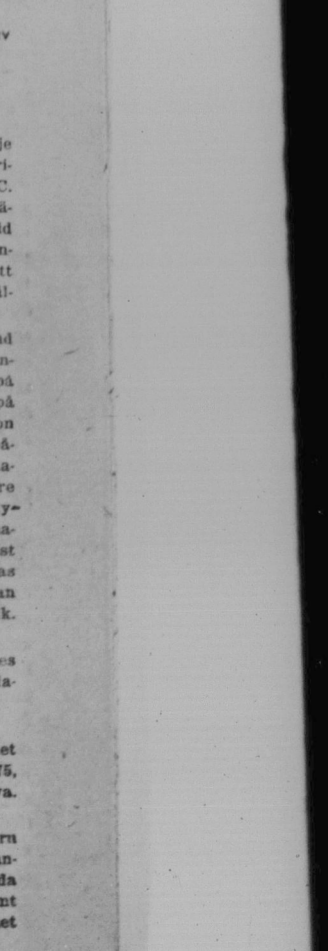
Kings kabinett sitter orubbat kvar i sadeln

Genom Sahara per automobil

Sir R. Borden om Dominions status

Svenska Canada-Tidningen
Tryckt och publicerad varje Torsdag av
THE CANADA WEEKLY PRINTING CO. LTD.

PRENUMERATIONSPRIS
Svea år i förväg \$2.00
Svea år i eftersätt 1.50
Svea år i månadsbetalningar 1.25

Torsdagen den 4 Januari, 1923.

På det nya året

Vi skriva nu 1923 och befinna oss
alltid i ett nytt år. Det är ju
vanligt att vid ett dylikt tillfälle var-

Ett efterföljarsvårt system

Vid den sista årliga konventionen
av Saskatchewan Grain Grow-
ers' Association antogs en ny organi-

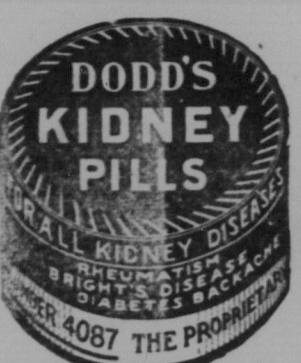
Vanan som karaktärsbildare

MANGEN håller fört att oviktiga
vanor intet betydja. Men så är
långt från förhållande. Det är

Europas krigsskuld till U. S.

HURUVIDA denna skall betalas
eller ej, därom är meningarna
delade. För tillfället stiger den till

val intaga en bestämd hållning och
den nation, som sent inträder i kon-
flikten, skulle gottgåra de mera ag-

Dodd's Kidney Pills hjälper alla
former av njursjukdomar, såsom
reumatism, Brights sjukdom, dia-

En vis man sade en gång: Vanans
kedjor är för små att kännas och
likväl är de för starka att brytas.

Fullkomningens förgård

Stum och stilla tiger natten.
Är jag väl död eller drömmar jag?
Bort jag förs över vida vatten,

Koppar och järn -- rariteter om 100 år

De tunga metallernas tidsålder slut.
— Jordens förråd av den
smått renskapade. — Den fenomenala
metalkonsumtionen

Table listing elements and their percentages: Syre 50.0, Kisel 25.8, Aluminium 7.3, Järn 4.7, Kalcium 3.5, Magnesium 2.5, Natrium 2.4, Kalium 2.2, Väte 0.86, Titan 0.5

Reimar Remidav.

En Affärsutbildning, erhållen vid The Success College, Winnipeg, är en Fullständig träning.

THE SUCCESS är ett utövande
handelskollegium i Victoria, Kanada.
Dessa övertägligheter beror på ut-

Dr. J. Boulanger

Ertergaucerad i Paris och
New York sjukhus
SPECIALITETER: Buk- och ur-
Kvinnor, Urologi, Genito-
Urinari laboratorium

Dr. Philip A. Eckman

Skandinavisk Tandläkare
TANDERNAS VÄRD är icke för-
summas, och ni önskar behålla eder

Dr. S. C. Peterson

SPECIALIST I Hud, Konst, Uro-
logi och Venereiska sjukdomar.
401 McARTHUR BLDG.,
211 Portage Ave.

RISK MASSAGE

Specialister i förämning, förky-
lung, reumatism, nervösa sjuk-
domar, huvudvärk och förstoppning.

DR. BRANDSON

Kontor: 701 Lindsay Building
Kontoret öppnar för offentligt besök
— eftermiddagarna —
Bostadsadress: A 7667 — A 7188.

Dr. T. Glen Hamilton

LOKARE
210-212 Somerset Aids, Winnipeg, M.
Kontor: 401-396 395-397 Tel. A 3862.
Bostad: 46 Altonway Ave. Tel. B 5124.

DR. M. B. HALLDORSON

SPECIALITETER: LUNGSJUKDOMAR
Kontor: 1110 191 f. m. — 8 e. m.

HÖGT BLODTRYCK

Vårt förtärliga är av högt blod-
tryck och iderförkalkning: Det be-
stär en lägenhet att finna ut vår

YIP-O-NET PARLORS

New York lider nu av en omfattande
kolbist.
En utmärkt bild av en kolgruva,
förskrädd kritiken, kanske att ljus

Lagen och hjärtat

En utplöckning ur den ädliga roman "Brottmålarkronika." AV WOŁODJA.

DE MODERNA tekniska framstegen i föreläsa ofta ej så påhända- väckande, även om de revolutionera området. Man har nästan vant sig vid att en uppfinning, en ny upp- teckning saknar sig ett pinhål högre än denna föreningens fullständiga— denna föresten otkäbara hjälpta i vår underliga värld.

Äre mot händer det icke så sällan, att man liksom har till, när en so- cial fråga påtalas löse— en fråga, som till en äldes kullerfört seket- gammal tradition och en uppfattning som man trodde lika orubblig som den svenska granitklippan.

En dylik sensation sprang lik en ryggelning genom den konservativa nationella uppfattningen, då lagen gick igenom, att en prinsessa av värdt kungahus inte längre behövs söka en livsredöars bland sina likar, utan har rättighet att välja till make, vem hon behagar—han må vara kavalleri- löjtnant, bankdirektör, godsägare eller informator. Säkert funno många gamla adelnor herrar dessa upplä- vandet av en till synes självklar ständespänning hörbill, men antag- ligen bortså förändringen i en dynas- tionssaken, som hämtade sitt underlag lika mycket ur nödvändigheten, som ur en vidgad demokratisk uppfattning.

"Prin dessa steg till den tid, då bro- ljög mellan adel och ofrälse var en "stygghet" är ett svar, vars bredd övertärfar sekkällandens.

Är icke endast opinions ut framför allt lagstiftnings hjälpte till att stäl- la de mänskliga känslorna icke minst hjärtats, på huvudet.

Ånu på 1600-talet stegade lagen dödsstraff för ofrälse man, som gifte sig med adlig kvinna, och många be- rättelser från denna tid vittna om, de ofantliga önskan till de ädla, som denna barbariska lag vållade. En adelman—enligt uppgift av Bondek- ten—skall till och med hava väckt motion om, att en dylik förbindelse skulle betraktas som—tidslag. En för- ordning rörande adelöftrars giftermål utkom år 1645. Den är i synnerhet märklig för den omskränkta myndig- heten, den tillräckliga föräldrarna i fråga om dottrarna giftermål. Det var t. ex. stadgat, att om en dotter gifte sig med en adelsman—alltså med en jämbördig—mot föräldrars eller an- förvantes vilja—förlorade hon hela sin förmögenhet, även om deras samtycke sedermera erhöles. Två tredjedelar av den hennes egendom avkastade, tillhöll under hennes levnad ridderska- pet och resten närmast belagna "hos- pital", men efter hennes död, återgick egendomen till hennes barn.

Den—vare sig adelsman eller ofräl- se—som bedrev ostämlik kärleksban- så kallade drabbande hävare är döds- straffad. Denna påförlid behöves för var och en som enlevande en "frö- ken", även om det skedde med hennes vilja.

Trots denna lagens förgäflade stränghet förkommo allt som oftast giftermålsförbindelser, vilka enligt den tidens äkthetssinn måtte betraktas som mesallianser, varom ett sänks flyktigt studium av Svenska Adels Ättar-tavlor lärman tillräckligt vittnesbör.

Lagens straff stod emellertid ej som ett tomt hot. Inte alla voro så lyckli- ga, som en adelsman, Kerstin Johans- dotters hustru blev, som änka, efter sin lilla förloft år 1623 i äkta gif- telseknäp med en ofrälse, Per Nil- roth—ett namn som sedermera blev adligt. För det "brott", därom begått blev hon mycket riktigt dömd att av- rättas, men fru Kerstin lyckades dock med knållfull inför övertusen, böner och tårar "foga livet i honom".

Vid samma tid fanns en landshövd- ing eller befallningsman över Värmland vid namn Shering Erikson Åp- herre till Sildhammar, Vik och Nyväs— föresten riks-kammarråd. Han hade en dotter Margareta, som i sitt första gifte var förenad med hovrättsrådet Georgius Henrikson Gyldenacker till Brunsholm och Ankarum, med vilken hon hade en son Gabriel. Efter sin första mans död 1628 följade fru Mar- gareta tvän till en bland sina tjänare och gifte sig med honom. Då sonen Gabriel erhöil underrättelse om denna oerhörda mesallians, begav han sig huvudstupa hem från Holland, där han, ännu blott 22 år gammal, vists- des för att fullböda sina studier. Sät- tet, där han hämnades, finnes utan vidare reflektioner och såsom nägonst- helt naturligt omtalat i riksrätt SHERING ROSENHAENS autobiografi på följande sätt:

"Gabriel Gyldenacker hemkom o- förmodades 1633 från Holland för det rykte han hade sport en sin moder, som hit visa sig med sin tjänare. Sed- dan han på några dagar uppehöllt sig hos mig, reste han åt Brunsholm, fann i Esköping och antastade samma person och med handklavar lät föra honom till Stockholms smedgjerd, dit hans moder godvilligt dög efter, och sedan han bestämt om gården och sina saker och inrätt sin moders gods på Öland för att tillbaka till Holland om värer därpå."

Hur det gick med den arme fången på Smedsöndren vet historien inget- ing om, men herr Gabriel avancerade på ämbetsmannabanan och dog 1657 som landshövd i Kronobergs län.

På landshövd, som trots tidens för- domar och lagens ständens ingätt mesallianser förelid han ett lida mer för sitt hjärtas befallning. En fröken Christina Juliana Oxenstjärna, som mot slutet av 1600-talet tog till make ma- gister Nikolaus Bergius, därtill be- vekt mera av medlidande än kärlek.

Bergius hade 1697 blivit upptagen till pastor i den då lärade franska lutherska församlingen i Stockholm. Han hade inte länge utövat detta kall förän hans verksamhet höjdes av en sjukdom, sannolikt en följd av fruktösa bemödanden att hålla ihop sin lilla församling. Denna själs- och kroppssjukdom var förenad med stor och djup ångest och oro.

Det var detta den unge prästens be- klagsvärda tillstånd som först led- de hans närmare bekantkap med fröken Oxenstjärna. En dag—det var i november 1698—kom han nämligen in till grevinnan Dohna, som bodde i Wrangelska huset, där även Bergius hade sin kyrka och sina boställrum och "klagade bitterligen, att han fann sig icke hava gjort sin skyldighet, var- ken mot Gud eller människor, att han icke kunde rätt hålla kyrkoordningen med mera dylikt." Grevinnan, i vars hus han hade umgåtts mycket och var väl sedd, tog till hjälp sin brodersdot- ter, denna fröken Oxenstjärna— en dam med ovanlig bildning och beläsen- het i skriften—för att "tala honom det ur huvudet." Fröken hade föregä- den natten haft en dröm, att hon såg Bergius ligga i dödsödd och beklaga sig över, att hon lit honom do i värd- vård. Hon gjorde nu sitt bästa, "men hans ångest var så stor, att han inge- n tröst ville behjerta." Dessutom flyttade han till ett annat hus, där man ansåg honom för vansinnig. Ett helt år tillbrakte han för det mesta under tystnad eller tårar, varefter hans tillstånd så till vida började för- bättras, att han någon gång talade med dem, som besökte honom. Fröken Christina erhöil en uppdrag att läm- na honom pengar från den välgörande drottningen, och på hans värddinas an- hållan gick hon in till prästen, fann honom tyst och bedrövad, men utan tecken till ylsenskap. Hon erbjöds sig då åter sin dröm och började fun- dera på, vad som skulle kunna göras. Efter några dagar skrev hon ett brev till den sjuke, var i hon sökte uppman- ra honom till att "sålla alla inbillningar ur sinnet, omna sin kopp den skötsel som Gud oss befäller och naturen er- fordrar och för sin själ hämta tröst ur Guds nådeflöden." Så småningom ut- vecklade det sig till en regelbunden korrespondans mellan den stackars prästen och den frivilliga barnhärtig- hetsstyrelsen, som förmodade honom att återflytta till sina boställrum vid Franska kyrkanden 30 nov. 1698."

Han återtog därefter så småningom sitt församlingsarbete och fick öftare se fröken Christina. Ånnu höjdi og- avag, tacksam och underivnen föred- han ingenting utan hennes råd. Till- stunden i vänt alldeles naturligt till kärlek. Fröken ämnade inte sig att övervinna denna böjelse, som syntes mota oöverskliga hinder. Han det var en ädlig jungfru blev för all- tid landsförvisat—ett straff, som i flera ansåg henne som sin skyddsängel han trodde sig bli både timligt och e- viet lycksalig om han fick uppbäras genom hennes umägne. Han hoppas, att den höskänkning hon hade yt- trat för prästens liden framför andra stånd, skulle komma honom till godo, och slutligen vägrade han öppna sitt hjärta för henne.

Fröken Christina blev förförd, bad honom utrota dessa tankar och för- ställde honom hur hon skulle bli för- talad och han hatad, om något så- dan märktes samt undvek honom därefter under en lång tid.

Visseligen satte hon föga värde på den ytterre glans, som följde med hennes börd. Hennes inre var rik- tat mot Gud, och hon var i grund och botten villig att lysna till Beretli öfr- slag, men å andra sidan begre hon, att hennes släktingar ej skulle gå med på något så "onaturligt", som ett giftermål med prästmannen, och hon förstod att ett dylikt steg skulle vara det samma, som att sitta alla låra band. Hon fruktade till och med, att ett dylikt äktenskap kunde innebära någon synd. Så märkt var tidens för- dom över henne, oaktat hennes ädla tänkesätt och omfattande bildning. Ett par präster, som rådfrågades, råv- denne delvis uppmanande svar, men det var egentligen Luther, som stärk- te henne med orden: "I längden lär du ej räcka till, att gifte adel med adel. Om vi här för världen äro olika, så äro vi dock för Gud alla lika, A- dams barn. Guds kreatur, och är ju en mänsklig den andra värd."

Hon ställde emellertid saken på framtiden och lovade Bergius, att icke tänka på någon annan än honom. Därmed var han nöjd, och han fick ro. Men så hände det en dag, att en kvinnlig släkting till fröken Oxen- stjärna fann ett brev från Bergius, som röjde hemlighet. Stor skandal! Den välborna fröken anropade åter välvilliga präster om råd och hjälp under det att hennes anhöriga gjorde allt vad de kunde för att hindra denna förbindelse. Nu först styvande hen- nes vilja till ett fast beslut: eftersom varken släkten eller k. maj: skulle tillåta giftermålet, tog hon saken i egen hand och lät i hemlighet visa sig med Bergius i Stockholm 1691.

Hon vistades ännu någon tid hos för- fornter, men då hon kände sig bä- ra en kärlekspant under sitt hjärta kunde hon ej längre böja förbindel- sen, underrättade sina båda bröder om det steg, hon tagit, och flyttade till sin man.

En storm av ovilja började resa sig kring den stackars kvinnan. Mest för- bittra var hennes älskte bror, över- sten greve Gustav Adolf Oxenstjärna. Han inte bara anklagade Bergius i hovrätten utan inrätt till ridderskapet och adeln ett memorial över att Ber- gius och Christina Oxenstjärna till- beaktat uppenbar lag, förnyrdare ord- ning, adeliga privilegier, kyrko- ordningar och k. maj: privilegier om o- lövliga vagningar, samt underrättat sig att på en så oövilig väg till hela ad- eliga ständets prejudice och kärliga förtro, så utrikes som inrikes, och dess privilegiers förkränkande, vilken sak är av den viktig och eftertanke, att om den ej exemplariskt avstraffas, kan olofbart lära draga den förgärlsen och skandalösa konsekvensen efter sig, att all ordning läver försvinna, en adelig dam, av vad värde hon vara kunde, ej för någons ofantliga tillbud kunde vara frid. Har förestö, "att kon- ventioner täcktes fria de adeliga privile- gierna och förbuden mot oadliga giftermål den tillökning och eftertryck, att silika mål, då de olyckligen hände, genast de simpliert et plano med en summarisk process, utan omvsep och vidlyftighet, så av domare som ex- ekutorer i städerna och på landet av- göras och båda de nobili officio enär de kunna av adliga mörd och jungfru- någon deras ständ otjänligt frihet mär- ka, antingen det bliver dem per ex- pressum gifte tillkänna, eller de själ- ft väla, dem strax å ämbets- vägnar tilltala, och gärningen genom tjänliga medel staka, innan han till- växa och kommer till sin morgnad."

Så snart Christina Oxenstjärna fått kuskap om broders memorial, skrev hon till honom ett ganska biatert brev som slutade med orden: "Vill i, ert hat och förförling skall rikna så länge som livet på oss, så rår ic: I får då slipa er möda snart nog, och skade er själv så mycket som vill. Jag mister därvid ingenting. Vill i ock vi- sa er som en kristen, skall det vara mig så mycket kärrare, som jag önskar i måtte skänka edra barn skatter, som rost och malte iute kunna förtära, och i en gång måtte mötas, där en greve Oxenstjärna och magister Ber- gius lika mycket låra säga."

Efter sitt giftermål höll hon sig un- der från de anhöriga, "om vilka hon visste, att hennes närvaro dem skulle mera bedröva än hon sig åt dem sig behåga Guds skickelse, höll hon en förtrogen vänskap och korrespon- derade med dem sedan som förr."

En och annan av dem som hade hat- tat och förtäkt hennes förbindelse med Bergius andrä icke under sin vär- dighet att antilla henne i hödens stund och det skedd icke förfärliga. Hennes återstående dagar förlöto, stilla och öberaktat under utövning av krist- liga och husliga dygder. Hon var "huld som maka, vänlig mot alla och välgörande mot alla, och välgörande mot de nödlidande. Sin mans syster- barn, som voro fader- och moderlösa, uppöt hon och värdade med moder- lig omsorg."

Christina Bergius dog i barnsäng redan 1701. Sin kvarlåtenskap hade hon testamenterat maken.

Dr. Thomas Elektriska Olja för mänsklig och djur.

UTI ÖVER 60 ÅR DET POPULÄRA MEDLET FÖR HOSTA, FÖRKYLNING, VRICKNING, SÄR, SKAVSÅR, LAM RYGG, ETC. FÅ DET ÅKA PRIS 35c. ÖVERALLT.

Om det steg, hon tagit, och flyttade till sin man. En storm av ovilja började resa sig kring den stackars kvinnan. Mest för- bittra var hennes älskte bror, över- sten greve Gustav Adolf Oxenstjärna. Han inte bara anklagade Bergius i hovrätten utan inrätt till ridderskapet och adeln ett memorial över att Ber- gius och Christina Oxenstjärna till- beaktat uppenbar lag, förnyrdare ord- ning, adeliga privilegier, kyrko- ordningar och k. maj: privilegier om o- lövliga vagningar, samt underrättat sig att på en så oövilig väg till hela ad- eliga ständets prejudice och kärliga förtro, så utrikes som inrikes, och dess privilegiers förkränkande, vilken sak är av den viktig och eftertanke, att om den ej exemplariskt avstraffas, kan olofbart lära draga den förgärlsen och skandalösa konsekvensen efter sig, att all ordning läver försvinna, en adelig dam, av vad värde hon vara kunde, ej för någons ofantliga tillbud kunde vara frid. Har förestö, "att kon- ventioner täcktes fria de adeliga privile- gierna och förbuden mot oadliga giftermål den tillökning och eftertryck, att silika mål, då de olyckligen hände, genast de simpliert et plano med en summarisk process, utan omvsep och vidlyftighet, så av domare som ex- ekutorer i städerna och på landet av- göras och båda de nobili officio enär de kunna av adliga mörd och jungfru- någon deras ständ otjänligt frihet mär- ka, antingen det bliver dem per ex- pressum gifte tillkänna, eller de själ- ft väla, dem strax å ämbets- vägnar tilltala, och gärningen genom tjänliga medel staka, innan han till- växa och kommer till sin morgnad."

Sedan poetens kärnor för fröken B- va antagit en ömmer karaktär och ä- ren av hennes böjelse för sångaren övertagt till kärlek, meddelade han henne ett underbart äventyr, som han upplevt i Tyskland. Lidner hade nämligen så berättade han—under sin vistelse i detta land varit förlovad med en ung dam av stånd, dessutom vacker och förförande. Då han en gång satt förtroligt tillsammans med henne i en trädgård, tyckte han sig se sin mor komma med en annan yng kvinna vid handen och säga till honom: "Här är den, du skall ha; den där får du icke." Lidner blev stum, och visste strax inom sig, att hans dåvarande fastmö aldrig skulle bli hans maka. Han reste då tillbaka till Sverige, och två år efteråt fick han underrättelse om hennes död. När han sedan första gången träffade fröken Hasteför i- gänken han henne som den kvinnan, vilken hans mor höllt vid handen, och var förörrad om, att hon skulle tillhöra honom.

Vare nu med denna historia hur som helst—intet förelände hindra den äk- tenskapsliga förbindelse av dessa båda, vilkas själur redan voro sammanknut- na med sympatians band. Alla försök i den vägen fräta hennes äkthetens si- dorna voro förtärd, och lika litet voro de i den afsikten Lidners uppträ- kta framställning av sin höpliga be- lägenhet och sina svagheter. Hon in- vände förande den förra, att hon själv hade fått vänta sin liden förmögen- het, och när hennes fästman helt na- st svarade: "Men den super jag strax upp" lät hon inte avskräcka sig av detta inkast utan genomdrev gif- termålet trots sin anhörigas förtärlig- hets motstånd, vilket gick så lätt länet att lysning endast genom sitt skilt utverkad befallning från konsistor- iums kung ästadkommas.

Eva Hasteför blev för Lidner den mest kärleksfulla, tilliga och översen- dade maka, som ännu efter sin mans fränfalle och ända till sin egen dö- dsönd, upphöja hans förtjänster och rectora hans skaldestycken.

Med rätta anmärker en författare i Biografiskt lexikon med anledning av att hennes namn saknas i Svenska A- delns ättar-tavlor: "Börn ej riddarhus- genealogerna se till, var i ättar-tavlor i en sådan maka har sin plats?" Ströks hon och i de dagarna ut för- sitt äktenskap med en varnöring, må väl nu namnet Lidner, som i rikt- barhet övertar namnet Hasteför, få insättas i den friherliga ättens ta- bla."

och där har man ju all anledning att instämna.

Berglund:— Så krygghen Pet- terson är för sina år. När han går uppför en trappa, tar han två trapp- steg i taget.

Lundberg:— Det gör han bara för att spara skonolorna.

Om hundra år.

Vasa? Ja, nog är tiden svår för hög och låg. Och värre än det flydda är man näppe säg.

Men om man tänker klart och sunt, och på ett hårt är allihopa bera strunt om hundra år.

Affärerna ha gått på tek, och på var dag. Och bank och börs och kassabök fått slag på slag, men tiden har sitt egna vis att låpa sär:

Förägen är vår penninggris om hundra år.

Bekymmer finnes på vårt klot till tusental. Ett gott recept jag vet omot förtrot och kväl:

Vad ödet gett dig eller glömt av sorg och tår kom blott ihåg, att allt är glömt om hundra år.

ELIAS SEHLSTEDT.

Är vor, enligt hennes uppfattning, bist ägnade sig. Det ämne hon hävrid föreläsa vis uppvar, yttersta domen, segt enast på a Lidner.—Då alla i huset gått till vila, och även Lidner förtro sig till sitt rum, belaget i övre vå- ringen innanför en stor sal, väcktes man i kottens utövning av stundtals återkommande bauer öfrifika. Någon av familjemedlemmarna steg då upp för att rekognoscera terrängen. Och vad fick man se? Jo, där satt skalden vid ett stort uppenbart bord, tydligt i en ytter medvetenhet eller vad som nu brukar kallas trance—skrivande med llande penna, stundom deklamande strofer, dem han skrivit, och då han kom till dem, var solens och stjär- nornas fall skildrades, sparkade han i händerna till bordskaffarna uppe- hållare, så att klaffarna nedföll med ett brak, vilket på skalden tycktes utom en stimulerande inverkan.

Följande dag uppläste Lidner för sina beundrarna—"Yttersta domen. Sedan poetens kärnor för fröken B- va antagit en ömmer karaktär och ä- ren av hennes böjelse för sångaren övertagt till kärlek, meddelade han henne ett underbart äventyr, som han upplevt i Tyskland. Lidner hade nämligen så berättade han—under sin vistelse i detta land varit förlovad med en ung dam av stånd, dessutom vacker och förförande. Då han en gång satt förtroligt tillsammans med henne i en trädgård, tyckte han sig se sin mor komma med en annan yng kvinna vid handen och säga till honom: "Här är den, du skall ha; den där får du icke." Lidner blev stum, och visste strax inom sig, att hans dåvarande fastmö aldrig skulle bli hans maka. Han reste då tillbaka till Sverige, och två år efteråt fick han underrättelse om hennes död. När han sedan första gången träffade fröken Hasteför i- gänken han henne som den kvinnan, vilken hans mor höllt vid handen, och var förörrad om, att hon skulle tillhöra honom.

Vare nu med denna historia hur som helst—intet förelände hindra den äk- tenskapsliga förbindelse av dessa båda, vilkas själur redan voro sammanknut- na med sympatians band. Alla försök i den vägen fräta hennes äkthetens si- dorna voro förtärd, och lika litet voro de i den afsikten Lidners uppträ- kta framställning av sin höpliga be- lägenhet och sina svagheter. Hon in- vände förande den förra, att hon själv hade fått vänta sin liden förmögen- het, och när hennes fästman helt na- st svarade: "Men den super jag strax upp" lät hon inte avskräcka sig av detta inkast utan genomdrev gif- termålet trots sin anhörigas förtärlig- hets motstånd, vilket gick så lätt länet att lysning endast genom sitt skilt utverkad befallning från konsistor- iums kung ästadkommas.

Eva Hasteför blev för Lidner den mest kärleksfulla, tilliga och översen- dade maka, som ännu efter sin mans fränfalle och ända till sin egen dö- dsönd, upphöja hans förtjänster och rectora hans skaldestycken.

Med rätta anmärker en författare i Biografiskt lexikon med anledning av att hennes namn saknas i Svenska A- delns ättar-tavlor: "Börn ej riddarhus- genealogerna se till, var i ättar-tavlor i en sådan maka har sin plats?" Ströks hon och i de dagarna ut för- sitt äktenskap med en varnöring, må väl nu namnet Lidner, som i rikt- barhet övertar namnet Hasteför, få insättas i den friherliga ättens ta- bla."

och där har man ju all anledning att instämna.

Berglund:— Så krygghen Pet- terson är för sina år. När han går uppför en trappa, tar han två trapp- steg i taget.

Lundberg:— Det gör han bara för att spara skonolorna.

Etikettpresämål inom damvärlden. Internationella kvinnorätt meddelar, att inom tyska kvinnorörelsens starkt propandiska plär: syfte att få fru-titeln erkänd även för egna vuxna kvinnor. Samtidigt opponerar man sig emellertid emot förslög, som lanseras på vissa håll, att gifte kvinna tager sin mans förnamn.

WE ARE DISTRIBUTORS OF "GARRETT & CO'S VIRGINIA BARE VERMOUTH."... SPECIAL PRICE \$1.12 PER 12 QUARTS. WRITE FOR OUR LATEST CATALOGUE... 129 E. 53rd St., NEW YORK CITY.

Maskinavdelningen på exportutställningen

Det är sedan gammalt känt att de s. k. "rentillverkslagarna" ligga för svenskaras snara, överlagset ma- terial och framställande uppinvarför- mälga hava etablerat ett verkligt fram- gångsrikt samarbete och gjort de svenska lasterna kända över hela jor- den. Låt oss blott nämna av de mo- derna: de Lavalis separator, Daléns agafayrar, SKF-kullager för att icke glömma "swedish matches".

Tradi- tionerna förklara, när man ordnar sig väl utrustad med de nya SKF- maskinerna och hans insatser i det tekniska livet: propeller, ett av de två första lokomotiven samt den första montör- nen.

När den svenska mekaniska in- dustrien utträdde på en utställning, brukar den hava vackra framset ut- visa, och så blir det även med den stora Exportutställningen i Göteborg 1923. Vi måste särskilt komma ihåg, att senaste gången den svenska in- dustrien möttes var vid Baltiska ut- ställningen i Malmö 1914, och sedan dess hava ja på många områden nyhe- ter och förbättringar framkommit, dels genom erfarenheterna från de utställningerna, dels genom de senaste årutvecklingarna i vårt eget land, som framtagit förbättrade arbetsmeto- der och maskiner.

Utän att söka åstadkomma någon rangordning mellan de mera framst- ädda svenska tekniska nyheterna vil- ja vi nämna Vaporacumulatoren, som lärman ett mycket viktigt bidrag till lösningen av ång- och bränslekono- miens problem, vidare det Lungström- ska ångturbinmotorivet, Arca-regula- torerna, vilka genom ett sinrikt ut- uppdrag låta sig användas för regleri- nga såväl gasers och vätskors tryck, som för elektrisk utväxels- och fuktighetsreglering, samt Diskarekulatorn, en automatisk elek- trisk strömbrytare. Sakerligen komma dessa och andra uppfinningar att på nytt fört de svenska nämnet över världen och göra upphov till nya in- dustriella och ekonomiska rövingar.

Det vare emellertid mycket önskt att för dylika mera i öfverfallande nyheter glömma att under tiden stora set framåt tagits även på mera be- gränsade tillverkningsområden. De svenska oljemotorerna förtäts att utvecklas till ett större fulländning, vare sig det gäller motorer för sta- tionära behov eller sjömaskiner. Med oljans växande världsekonomiska betydelse ökas också oljemotorernas användning, vi finna dem på åtlant- ångare och fiskelastar såväl som på åkerfartliden. Det är en hel del för svensk industri, att en svensk olje- motorerades från en svensk verkstad som dess arbetsnummer 1, allt sedan dess oavbruten arbetat som trösk- verksmaskiner och nästa år, vid Jubileumsutställningen kommer att visa vid sidan av sina modäraste släkting- ar, som kända hava vidare i Sverige utvecklats trenne framstående typer av ångturbiner, vilka läkaledes fått användning både som land- och sjö- maskiner.

På det elektriska området har ut- vecklingen i Sverige ännu gått i full jämnbredd med det förnämliga i de stora industriländerna och det svenska märket ASEA har särskilt varit framgångsrikt vid leveranser av fjätregulatorer snart sagt över hela världen.

Den svenska lokomotivtillverknin- gen har nu nått den positionen, att landets största lokomotivverksstad till- verkar för den ryska staten med ett stort amerikanskt tempo. Likaså har tillverkningen av vattenturbiner dri- vis upp till en nivå, som står i jäm- höjd med det första.

Vi få icke heller glömma den sven- ska tillverkningen av träbearbet- nings- och verktygsmaskiner. Sär- skilt har ju de förra utveckling gyn- nats av att Sverige av ålder varit ett av världens främsta träexporterande länder.

Andra iktiga områden för svensk verkstadsindustri är tillverknin- gen av lanbruksmaskiner och vidare av så allskilda framstående konstruk- tioner på senare år framkommit fr- ga om hastighetsutvaltningsanordnin- gar.

Slutligen få vi icke förlåta de v- lica resultat som i Sverige uppnått som en så betydande hjälpindustri.

SVEARS LAND

Det susar över Östersjöns sekelgammal stäng och Nordens fjäll med evig snö har hört den mången stäng.

Den brusar fram i Sundets våg, så jublande, så fri, och Nordisbjörns stolta tåg tar upp dess melodi.

Av ekot ges ett återsvar från Kölens bergakum och stängen ned i dalen far, fängt genom skogen fram.

"Hell Svears land, du fria land, där hjältars vaggas stodi Till helgedom är vigd din strand av äde söners blod.

Du värdades i svunnen tid av tappra kämpars hjäl och stundar åter kamp och strid öft folk dig trohet svär.

Ty bójans stäng och bergets röst sin tolkning få i ord, som stiga djupt ur svenska bröst: Hell dyra fosterjord! Hejarika Widmark.

som den elektriska svetsningsindu- strin. Det är ju icke möjligt att uppräka alla de vackra uppfinningar och verk- stadsprodukter, som nästa år komma att samlas i de världens maskinhal- lar på Exportutställningen, men det nu säga börd giva en god förebild i utställningens mångsidighet och vär- dy.

Det kan kanske i detta samman- hang vara på sin plats att citera vad en erfaren industriförare på det me- kanska området en gång yttrat på tal- om utställningen: "Jag gör alltid först till maskinhallden för att se de på egenom den och hållo försöka nå- got annat, ty det visar sig alltid, att man där finner någon nyhet eller nå- gon förklarig, som kan utnyttjas in- om snart sagt vilka industrigenrens som helst, och som man har direkt öko- nomisk nytta av att hava kärt känna. Detta torde vara en den bästa mo- tiveringen för att vara med på en ut- ställning, vare sig i egenkap av ut- ställare eller uppriksam besökande; och det är också med glädje man 8 månader före utställningens öppnan- det kan få se, att denna uppfatt- ning av utställningens betydelse delas av så gott som varenda svensk meka- nisk industriförare av någon betydelse."

HETSFÖRBÖKET MOT KAPTEN von MUECKE.

Till världskrigets heroiska gestal- ter, vilka omgivas av romantiska nimbus, hör kaptenlönjant Helmut von Muecke, vars väghalsiga, även- tyrliga färd med "Ayesha" över In- dias oasen till Hododa och vana marsch med sin lilla trupp genom ökn- en äro hjältefort. För fullständiga up- gifter berättar, skriver P. A. Modet, uttäligheten och beslutsamheten hos den lilla skaran, anför av sin tapp- ra ledare, ha väckt beundran över hela världen. Evad vän eller fiende, måste man skänka den lilla truppen, som segerrikt genomkämpade tusende svårigheter, det alla högsta erkännande.

Numerar har kaptenlönjant von M- uecke anlit till Amerika för sitt hål- la en serie föreläsningar om sin även- tyrliga färd, och det måste sägas, att han i mången anglo-amerikansk tid- ning erhållit ett värdigt mottagande. Kriget är förbi, och även den forna tappre fienden bör man bemöta med aktning och låta rättvisa vederfara honom. Självaste justitiedepartemen- tet ser inen orsak att mottåta sig hans föredrag.

Endast Garland W. Powell, ledaren för "the American Legion" i Indiana polis, har fått det sorgliga infalet att bilja en protest mot kapten von Mueckes föredragsturné, anförande på ståndet, att amerikanska folket än- nu icke glömt världskrigets, att folkets fiertal väl mindes, att Ameri- kas inträde huvudsakligen voro att tillskriva den tyska marins upprä- dande.

Det vare förspild möda, att inlåta sig i en diskussion med Mr. Powell om orsakerna till Amerikas inträde i världskriget, faktum är i alla fall, att det amerikanska folkets stora fiertal har glömt kriget och vill återgå till fredens säll i tanke som handtag. Endast krigsförhållningarna sådana som the American Legion och andra, kun- na bysa och fortfarande klama sig fast vid kristensten och Kåa innet tillfälle på obegagnat, att föra om de slocknade kolon. Ett sådant handf- ningsätt må vara tacknännfört för dessa organisationer, men de fara emeller- tid vill, då de tro sig därmed göra ett land en tjänst. Den samma patrioti- sm finner man i dag i dessna lod, som allvarligt och redligt arbota på världens återuppbyggande. Krigsbeh- sarna och oroststifarna, som av lumph- en självriktet icke vilja glömma, äro skadeöfrare, vilka med sin giftspru- tande hets blott motarbota det allmän- nas bästa.

— Tusse man, sado den högtidliga grosshandlaren till sin konsort, jag såg av kyska maskinrätterskan, när jag kom in på kontoret i morsa. Vad har ni så säga till ert försvär?

— Jo, svarade den ej så värdt för- krossade svadren, ni har ju tillställt mig att sköta alla edra rådomål i er frånvaro.

KARLEKENS SPANNING

Älska kvinnorna bättre? The Thrill of the Human Touch. Skall en kvinna annonsera för en man?

Varför skall en flicka bli gift före 18 år och mannen före 21? Gifternål, skilsmässa, karlek, euga- nics, födelsekontroll, eus- bygien, etc. etc. HUR ATT GIFTA SIG FRAMGÅNGS- RIKTIGT OCH FÅ LYCKA. Det är endast en del av de åmnga som utestående behandlas i "FOLD" MAGAZINE, Amerikas stora och först- klassiga LOVE'S MAGAZINE. Sk- adat för dessa problem.

Canada-Nyheter

Eidevåda härjade den 27 dec fyra byggnader i Simpson, Sask. Skadorna anslår till över \$50,000. Försvareministeren får hjälp. Ett försvarsråd kommer att skapas den 1 januari med kraft av National Defence Act. Dess uppgift blir att råda försvaretsministeren i alla frågor, som rör hären och flottan. Manöverlagstiftning kommer ej att sammanträdas förrän den 13 januari på grund av att många av dess medlemmar villja övervara farmarnas konvention i Brandon, som börjar den 11 januari.

Hjälp för fiskare. Regeringen i Quebec kommer att hjälpa fiskarna att organisera, så att de kunna avyttra sina fångster i detta land och ej som hittills, bli tvungna att sända praktiskt taget allt till Förenta Staterna.

Drogtrafiken ökas. Toronto poliskommissarie för detta år visar en ökning över 1922 i "underjords"-trafiken i droger. Under årets lopp ha böter för brott mot droglagen åkommit till över \$20,000, av vilken omkring endast hälften betalats.

Pappersporten växer. Under november månad har Canada exporterat papper och pappersmassa för ett värde av \$11,425,938, vilket är en ökning av \$1,020,575 mot föregående månad samt \$1,984,148 mer än under samma månad förlidet år.

En undersökning av systemet för spannmålshandling vill municipal-samhället Franklin, Man., ha. Till den ändan avfattade man f. v. en resolution, i vilken man begärde tillståndet av en kunglig kommission i och för detta ändamål.

Fredsknigen hållas av pastor D. N. Ericson den 14 jan på engelska i Union kyrkan i Whitcomb, Man., med början kl. 11 fm. Samt samma dag på svenska i Tyndall med början kl. 3 em. och i Garson med början kl. 7 em.

Restriktioner mot kineser. Under den kommande sessionen av parlamentet ämnar man, enligt vad som uppgives, åsätta sig med lagstiftning rörande kinesisk immigration till Canada. Denna lagstiftning kommer att bli av restriktiv karaktär, vilket sannemligen är av nöden.

Avleden pionjär. Robert J. Avison, en framstående farmare och pionjär inom farmarorganisationen, avled den 28 dec i sitt hem i Gilbert Plains, Man. Vid sin död var han 66 år gammal samt kom från Ontario till detta distrikt, då han var 24 år. Hans bortgång är en stor förlust för farmarorganisationen.

Ernst "gruppkontroll". För första gången sedan Alberta blev provins kring de liberala och konservativa i Calgary tillammans samt valda den 27 dec. Clinton J. Ford till en vakant plats i legislatures. Man sade sig välja honom som medborgarnas kandidat, som en protest emot den gruppkontrollen eller klassificeringen, som nu kontrollerar administrationen i Alberta. Man är tydligen rädd för farmarna!

Canada och brittiska marknaderna. Hon. Duncan Marshall, kommissionär i jordbruksdepartementet, vilken nyheten återvart från en långvarig vistelse i Storbritannien för att underhandla om avlyftanden av bostadsombargot, som också lyckades, förklarar att Canada har underbara möjligheter att komma in på de brittiska marknaderna med sina farmprodukter. Men detta förutsätter dragning av canadiska exportörer draga fördel av förändringarna i utvecklingen samt stöderna de brittiska köparnas behov till en större utsträckning än hittills skett.

Indianer, som väja till Nationernas Förbund. Fem tusen amerikanska indianer, som bott nära Grand River, Ont., sedan 1784 och som insistera på att de äro ett suveränt folk, vilket ej är beröende av den canadiska regeringen, ha genom den holländska regeringen väjdt till Nationernas Förbund för att få sitt mellanhavande med Canada avgjort. Dessa indianer klaga över, att canadensiska trupper nyligen inträngde på deras land vid Grand River och oder av de canadiska myndigheterna arresterade flera av stammens medlemmar, sedan de brutit sig in i flera indianers hem och uträddt dessa.

Premiärminister Mussolini har ordrat nya mynt med emblem från gamla Rom.

Den utlandsspråkliga pressens betydelse för invandrarna i Canada

Ater stå vi inför ett årsskifte. Det gångna året kan i många avseenden sägas vara ett av de mörkaste i världshistorien. Men därför skola vi i alla oss börja det nya med nya och slagna förhoppningar. Tvärtom bör det förtäta möteningar sporra oss till än större ansträngningar. Vid ett tillfälle som detta är det på sin plats att vi göra klart för oss, vad den svensk-canadiska pressens huvuduppgifter äro.

För det första skall den tjäna som en förbindelselänk mellan de spridda svenska settlerna i Canada. För det andra söker den varje vecka så omständigt som möjligt och så långt som utrymmet det tillåter med dela nyheter från de skilliga sättelmenten. Men i detta avseende äro vi beröende av frivilliga korrespondenter. Under den senaste tiden ha vi haft glädjen att få mottaga dylika nyheter och vi tädja att bli än mer ihågkomna detta år.

För det tredje söker pressen följa med de viktigaste dragen av världspolitik och i stort sett göres detta genom specialartiklar, vilka giva ett klart och koncist uttryck för handelsernas förlöpp.

För det fjärde söker den från politiska källor hålla läsekretsen å nivå med både den provinsiella och federala Canada-politiken genom att giva meddelanden om, vad som försigår i de respektive legislaturerna, i parlamentet och på politiska möten.

För det femte söker den bibehålla föreningsbandet med moderlandet genom att i våra spalter ge nyheter från alla Sveriges landskap så fullständigt som det är möjligt.

För det sjätte söker den giva så fullständiga meddelanden om varje-handa viktiga händelser om vårt adoptivland Canada och till trots för att större kollegor — både svenska och engelska — ge oss en snärt då och då, så ha vi likväl kunnat bjuda på ett verkligt gott och omväxlande nyhetsstoff.

För det sjunde söker pressen framhålla nödvändigheten av sammanhållning såväl provinssielt som federalt samt mellan de olika svenska sättelmenterna i Canada.

För det åttonde är den en viktig faktor genom att förkunna sammanlutning mellan de olika svenska institutioner, som här finnas i landet — såsom föreningar, kyrkor, skolor och tidningar.

Den svensk-canadiska pressen har den stora uppgiften att fylla, och mha borde tycka att landsmännen främst understödde denna och ej som ofta är fallet går över ån efter vatten, d. v. s. gynnar de svensk-amerikanska tidningarna på bekostnad av dem, som utgivas rätt i Canada.

Till sist publicera vi härnadan ett slags nyårsupprop eller vad man vill kalla det som vår medarbetare, hr S. W. Gjørwell, skrivit på särskilt uppdrag för denna tidning.

TILL ALLA SVENSKAR I CANADA. Vänner! Ett av de mörkaste åren i världens historia har gått till åren. Ett år med ökande öden i sitt sköte har börjat veckla ut sig för våra blickar. Med mörker bakom oss låtom oss hoppas på ljus och lycka för framtiden. Och låten hoppet vara oskilljaktigt lånat till viljan och modet att realisera alla goda planer.

För oss svenskar skall stå höga mål. Med kraft skola vi kämpa för dem, med tro på den goda framtiden. För oss svenskar skall stå höga mål. Med kraft skola vi kämpa för dem, med tro på den goda framtiden. För oss svenskar skall stå höga mål. Med kraft skola vi kämpa för dem, med tro på den goda framtiden.

Den första stora famntag, som Danmark och Sverige göt varandra efter ter seklar av ovänskap och slämsål, var då Tegner år 1829 lagberedde Oden och den nordiska länderna, i synnerhet i Sverige och Danmark fått bekväma och inflytelserika talare och diktare som sina mäsämän.

Under studentmötenas feststämning upplade man varandra till känsior, som nog icke voro så synnerligen djupa rotade i folkens medvetande. Då kriget mot Tyskland bröt ut 1864 var det en djup misärskänne för Danmark att Sverige förhöll sig tyst och passivt. Hade man haft klarare reda på de verkliga förhållandena, skulle Danmark aldrig ha kunnat präkka vapenhjälp från brodrämländerna.

De många eskilda normän och svenskar, som gävo liv och blod för Danmark sak bevisade värtligt nog huru många skandinaviska sympati-er, som funnos spridda här och där men i sin helhet hade nordiska folken i synnerhet svenskar och danskar, äro nu biott en ganska yllig kännedom om varandra. Man tog sina vackra drömmar för verklighet, och ville plöcka frukten, innan den var mogen. Då man såg sitt misstag, och kände sig besviken, uppstod under många år ett ganska kyligt förhållande länderna emellan.

I den tid av trystnad, som följt de-stata studentmötet 1875, ha vi arbetat en hel del på var sitt håll, och det är väl icke utan, att vi ha gjort åtskilliga framsteg under de sista decennierna. När nu de skandinaviska folken besöka varandra för att på möten av naturforskare, konstnärer, lärare, sportsmän o. s. v. utbyta tankar och rön, så ha de ömsesidigt att lära av varandra, och vi börja få ganska gott reda på varandras institutioner, konst och litteratur. — öändligt mycket grundläggande äro fallet var under studentmötenas festliga period. Ännu ha vi ju kvar en hel del av den skarpa kritikerna, som broder gärna bestå av spalter skall endast det sunda, goda och ädla få regera. Småsinnat skall försvinnas till sitt eget hemland, det är i småsinnat hjärta.

Stöd oss, i goda svenska kvinnor i den kommande kampen för världens och vår egen förbättring. Vårt motto skall vara enighet och betingelse-för att det ordet skall klinga högt bland svenskarna i Canada är att de lära sig att älska det ordet, i strita till det — och handla därefter. Vi lämna härmed tidningen till Eder välbefoghet och önska Eder framgång och lycka.

Stöd oss, i goda svenska kvinnor i den kommande kampen för världens och vår egen förbättring. Vårt motto skall vara enighet och betingelse-för att det ordet skall klinga högt bland svenskarna i Canada är att de lära sig att älska det ordet, i strita till det — och handla därefter. Vi lämna härmed tidningen till Eder välbefoghet och önska Eder framgång och lycka.

svenskar, som gävo liv och blod för Danmark sak bevisade värtligt nog huru många skandinaviska sympati-er, som funnos spridda här och där men i sin helhet hade nordiska folken i synnerhet svenskar och danskar, äro nu biott en ganska yllig kännedom om varandra. Man tog sina vackra drömmar för verklighet, och ville plöcka frukten, innan den var mogen. Då man såg sitt misstag, och kände sig besviken, uppstod under många år ett ganska kyligt förhållande länderna emellan.

I den tid av trystnad, som följt de-stata studentmötet 1875, ha vi arbetat en hel del på var sitt håll, och det är väl icke utan, att vi ha gjort åtskilliga framsteg under de sista decennierna. När nu de skandinaviska folken besöka varandra för att på möten av naturforskare, konstnärer, lärare, sportsmän o. s. v. utbyta tankar och rön, så ha de ömsesidigt att lära av varandra, och vi börja få ganska gott reda på varandras institutioner, konst och litteratur. — öändligt mycket grundläggande äro fallet var under studentmötenas festliga period. Ännu ha vi ju kvar en hel del av den skarpa kritikerna, som broder gärna bestå av spalter skall endast det sunda, goda och ädla få regera. Småsinnat skall försvinnas till sitt eget hemland, det är i småsinnat hjärta.

Stöd oss, i goda svenska kvinnor i den kommande kampen för världens och vår egen förbättring. Vårt motto skall vara enighet och betingelse-för att det ordet skall klinga högt bland svenskarna i Canada är att de lära sig att älska det ordet, i strita till det — och handla därefter. Vi lämna härmed tidningen till Eder välbefoghet och önska Eder framgång och lycka.

Stöd oss, i goda svenska kvinnor i den kommande kampen för världens och vår egen förbättring. Vårt motto skall vara enighet och betingelse-för att det ordet skall klinga högt bland svenskarna i Canada är att de lära sig att älska det ordet, i strita till det — och handla därefter. Vi lämna härmed tidningen till Eder välbefoghet och önska Eder framgång och lycka.

Stöd oss, i goda svenska kvinnor i den kommande kampen för världens och vår egen förbättring. Vårt motto skall vara enighet och betingelse-för att det ordet skall klinga högt bland svenskarna i Canada är att de lära sig att älska det ordet, i strita till det — och handla därefter. Vi lämna härmed tidningen till Eder välbefoghet och önska Eder framgång och lycka.

Stöd oss, i goda svenska kvinnor i den kommande kampen för världens och vår egen förbättring. Vårt motto skall vara enighet och betingelse-för att det ordet skall klinga högt bland svenskarna i Canada är att de lära sig att älska det ordet, i strita till det — och handla därefter. Vi lämna härmed tidningen till Eder välbefoghet och önska Eder framgång och lycka.

Stöd oss, i goda svenska kvinnor i den kommande kampen för världens och vår egen förbättring. Vårt motto skall vara enighet och betingelse-för att det ordet skall klinga högt bland svenskarna i Canada är att de lära sig att älska det ordet, i strita till det — och handla därefter. Vi lämna härmed tidningen till Eder välbefoghet och önska Eder framgång och lycka.

Stöd oss, i goda svenska kvinnor i den kommande kampen för världens och vår egen förbättring. Vårt motto skall vara enighet och betingelse-för att det ordet skall klinga högt bland svenskarna i Canada är att de lära sig att älska det ordet, i strita till det — och handla därefter. Vi lämna härmed tidningen till Eder välbefoghet och önska Eder framgång och lycka.

Stöd oss, i goda svenska kvinnor i den kommande kampen för världens och vår egen förbättring. Vårt motto skall vara enighet och betingelse-för att det ordet skall klinga högt bland svenskarna i Canada är att de lära sig att älska det ordet, i strita till det — och handla därefter. Vi lämna härmed tidningen till Eder välbefoghet och önska Eder framgång och lycka.

Stöd oss, i goda svenska kvinnor i den kommande kampen för världens och vår egen förbättring. Vårt motto skall vara enighet och betingelse-för att det ordet skall klinga högt bland svenskarna i Canada är att de lära sig att älska det ordet, i strita till det — och handla därefter. Vi lämna härmed tidningen till Eder välbefoghet och önska Eder framgång och lycka.

Stöd oss, i goda svenska kvinnor i den kommande kampen för världens och vår egen förbättring. Vårt motto skall vara enighet och betingelse-för att det ordet skall klinga högt bland svenskarna i Canada är att de lära sig att älska det ordet, i strita till det — och handla därefter. Vi lämna härmed tidningen till Eder välbefoghet och önska Eder framgång och lycka.

Stöd oss, i goda svenska kvinnor i den kommande kampen för världens och vår egen förbättring. Vårt motto skall vara enighet och betingelse-för att det ordet skall klinga högt bland svenskarna i Canada är att de lära sig att älska det ordet, i strita till det — och handla därefter. Vi lämna härmed tidningen till Eder välbefoghet och önska Eder framgång och lycka.

Stöd oss, i goda svenska kvinnor i den kommande kampen för världens och vår egen förbättring. Vårt motto skall vara enighet och betingelse-för att det ordet skall klinga högt bland svenskarna i Canada är att de lära sig att älska det ordet, i strita till det — och handla därefter. Vi lämna härmed tidningen till Eder välbefoghet och önska Eder framgång och lycka.

Stöd oss, i goda svenska kvinnor i den kommande kampen för världens och vår egen förbättring. Vårt motto skall vara enighet och betingelse-för att det ordet skall klinga högt bland svenskarna i Canada är att de lära sig att älska det ordet, i strita till det — och handla därefter. Vi lämna härmed tidningen till Eder välbefoghet och önska Eder framgång och lycka.

Stöd oss, i goda svenska kvinnor i den kommande kampen för världens och vår egen förbättring. Vårt motto skall vara enighet och betingelse-för att det ordet skall klinga högt bland svenskarna i Canada är att de lära sig att älska det ordet, i strita till det — och handla därefter. Vi lämna härmed tidningen till Eder välbefoghet och önska Eder framgång och lycka.

Stöd oss, i goda svenska kvinnor i den kommande kampen för världens och vår egen förbättring. Vårt motto skall vara enighet och betingelse-för att det ordet skall klinga högt bland svenskarna i Canada är att de lära sig att älska det ordet, i strita till det — och handla därefter. Vi lämna härmed tidningen till Eder välbefoghet och önska Eder framgång och lycka.

Stöd oss, i goda svenska kvinnor i den kommande kampen för världens och vår egen förbättring. Vårt motto skall vara enighet och betingelse-för att det ordet skall klinga högt bland svenskarna i Canada är att de lära sig att älska det ordet, i strita till det — och handla därefter. Vi lämna härmed tidningen till Eder välbefoghet och önska Eder framgång och lycka.

Stöd oss, i goda svenska kvinnor i den kommande kampen för världens och vår egen förbättring. Vårt motto skall vara enighet och betingelse-för att det ordet skall klinga högt bland svenskarna i Canada är att de lära sig att älska det ordet, i strita till det — och handla därefter. Vi lämna härmed tidningen till Eder välbefoghet och önska Eder framgång och lycka.

Stöd oss, i goda svenska kvinnor i den kommande kampen för världens och vår egen förbättring. Vårt motto skall vara enighet och betingelse-för att det ordet skall klinga högt bland svenskarna i Canada är att de lära sig att älska det ordet, i strita till det — och handla därefter. Vi lämna härmed tidningen till Eder välbefoghet och önska Eder framgång och lycka.

Stöd oss, i goda svenska kvinnor i den kommande kampen för världens och vår egen förbättring. Vårt motto skall vara enighet och betingelse-för att det ordet skall klinga högt bland svenskarna i Canada är att de lära sig att älska det ordet, i strita till det — och handla därefter. Vi lämna härmed tidningen till Eder välbefoghet och önska Eder framgång och lycka.

Stöd oss, i goda svenska kvinnor i den kommande kampen för världens och vår egen förbättring. Vårt motto skall vara enighet och betingelse-för att det ordet skall klinga högt bland svenskarna i Canada är att de lära sig att älska det ordet, i strita till det — och handla därefter. Vi lämna härmed tidningen till Eder välbefoghet och önska Eder framgång och lycka.

WINTER ECZEMA

Spruckna händer, Kylsår. SHIELD YOURSELF Against SKIN DISEASE APPLY Zam-Buk TO THE FIRST ITCHY SPOT OR ERUPTION. Illustration of a woman's face and hands.

En julhälsning ifrån Amundsen. NOME, Alaska, den 30 dec. — Kapten Roald Amundsen, som nu leder en expedition till nordpolen, har nu besvär med en arm, vilken han fick ett benbrott i under sin vistelse i Sibirien, då han förde Gjoa från Atlantiska till Pacific oceanen genom nordvästpassagen från 1903 till 1905. Kapten Amundsen, som övervintrar här, har tagit röntgenfotografi av sin arm.

En julhälsning ifrån Amundsen. NOME, Alaska, den 30 dec. — Kapten Roald Amundsen, som nu leder en expedition till nordpolen, har nu besvär med en arm, vilken han fick ett benbrott i under sin vistelse i Sibirien, då han förde Gjoa från Atlantiska till Pacific oceanen genom nordvästpassagen från 1903 till 1905. Kapten Amundsen, som övervintrar här, har tagit röntgenfotografi av sin arm.

En julhälsning ifrån Amundsen. NOME, Alaska, den 30 dec. — Kapten Roald Amundsen, som nu leder en expedition till nordpolen, har nu besvär med en arm, vilken han fick ett benbrott i under sin vistelse i Sibirien, då han förde Gjoa från Atlantiska till Pacific oceanen genom nordvästpassagen från 1903 till 1905. Kapten Amundsen, som övervintrar här, har tagit röntgenfotografi av sin arm.

En julhälsning ifrån Amundsen. NOME, Alaska, den 30 dec. — Kapten Roald Amundsen, som nu leder en expedition till nordpolen, har nu besvär med en arm, vilken han fick ett benbrott i under sin vistelse i Sibirien, då han förde Gjoa från Atlantiska till Pacific oceanen genom nordvästpassagen från 1903 till 1905. Kapten Amundsen, som övervintrar här, har tagit röntgenfotografi av sin arm.

En julhälsning ifrån Amundsen. NOME, Alaska, den 30 dec. — Kapten Roald Amundsen, som nu leder en expedition till nordpolen, har nu besvär med en arm, vilken han fick ett benbrott i under sin vistelse i Sibirien, då han förde Gjoa från Atlantiska till Pacific oceanen genom nordvästpassagen från 1903 till 1905. Kapten Amundsen, som övervintrar här, har tagit röntgenfotografi av sin arm.

En julhälsning ifrån Amundsen. NOME, Alaska, den 30 dec. — Kapten Roald Amundsen, som nu leder en expedition till nordpolen, har nu besvär med en arm, vilken han fick ett benbrott i under sin vistelse i Sibirien, då han förde Gjoa från Atlantiska till Pacific oceanen genom nordvästpassagen från 1903 till 1905. Kapten Amundsen, som övervintrar här, har tagit röntgenfotografi av sin arm.

En julhälsning ifrån Amundsen. NOME, Alaska, den 30 dec. — Kapten Roald Amundsen, som nu leder en expedition till nordpolen, har nu besvär med en arm, vilken han fick ett benbrott i under sin vistelse i Sibirien, då han förde Gjoa från Atlantiska till Pacific oceanen genom nordvästpassagen från 1903 till 1905. Kapten Amundsen, som övervintrar här, har tagit röntgenfotografi av sin arm.

En julhälsning ifrån Amundsen. NOME, Alaska, den 30 dec. — Kapten Roald Amundsen, som nu leder en expedition till nordpolen, har nu besvär med en arm, vilken han fick ett benbrott i under sin vistelse i Sibirien, då han förde Gjoa från Atlantiska till Pacific oceanen genom nordvästpassagen från 1903 till 1905. Kapten Amundsen, som övervintrar här, har tagit röntgenfotografi av sin arm.

En julhälsning ifrån Amundsen. NOME, Alaska, den 30 dec. — Kapten Roald Amundsen, som nu leder en expedition till nordpolen, har nu besvär med en arm, vilken han fick ett benbrott i under sin vistelse i Sibirien, då han förde Gjoa från Atlantiska till Pacific oceanen genom nordvästpassagen från 1903 till 1905. Kapten Amundsen, som övervintrar här, har tagit röntgenfotografi av sin arm.

En julhälsning ifrån Amundsen. NOME, Alaska, den 30 dec. — Kapten Roald Amundsen, som nu leder en expedition till nordpolen, har nu besvär med en arm, vilken han fick ett benbrott i under sin vistelse i Sibirien, då han förde Gjoa från Atlantiska till Pacific oceanen genom nordvästpassagen från 1903 till 1905. Kapten Amundsen, som övervintrar här, har tagit röntgenfotografi av sin arm.

En julhälsning ifrån Amundsen. NOME, Alaska, den 30 dec. — Kapten Roald Amundsen, som nu leder en expedition till nordpolen, har nu besvär med en arm, vilken han fick ett benbrott i under sin vistelse i Sibirien, då han förde Gjoa från Atlantiska till Pacific oceanen genom nordvästpassagen från 1903 till 1905. Kapten Amundsen, som övervintrar här, har tagit röntgenfotografi av sin arm.

En julhälsning ifrån Amundsen. NOME, Alaska, den 30 dec. — Kapten Roald Amundsen, som nu leder en expedition till nordpolen, har nu besvär med en arm, vilken han fick ett benbrott i under sin vistelse i Sibirien, då han förde Gjoa från Atlantiska till Pacific oceanen genom nordvästpassagen från 1903 till 1905. Kapten Amundsen, som övervintrar här, har tagit röntgenfotografi av sin arm.

En julhälsning ifrån Amundsen. NOME, Alaska, den 30 dec. — Kapten Roald Amundsen, som nu leder en expedition till nordpolen, har nu besvär med en arm, vilken han fick ett benbrott i under sin vistelse i Sibirien, då han förde Gjoa från Atlantiska till Pacific oceanen genom nordvästpassagen från 1903 till 1905. Kapten Amundsen, som övervintrar här, har tagit röntgenfotografi av sin arm.

En julhälsning ifrån Amundsen. NOME, Alaska, den 30 dec. — Kapten Roald Amundsen, som nu leder en expedition till nordpolen, har nu besvär med en arm, vilken han fick ett benbrott i under sin vistelse i Sibirien, då han förde Gjoa från Atlantiska till Pacific oceanen genom nordvästpassagen från 1903 till 1905. Kapten Amundsen, som övervintrar här, har tagit röntgenfotografi av sin arm.

En julhälsning ifrån Amundsen. NOME, Alaska, den 30 dec. — Kapten Roald Amundsen, som nu leder en expedition till nordpolen, har nu besvär med en arm, vilken han fick ett benbrott i under sin vistelse i Sibirien, då han förde Gjoa från Atlantiska till Pacific oceanen genom nordvästpassagen från 1903 till 1905. Kapten Amundsen, som övervintrar här, har tagit röntgenfotografi av sin arm.

En julhälsning ifrån Amundsen. NOME, Alaska, den 30 dec. — Kapten Roald Amundsen, som nu leder en expedition till nordpolen, har nu besvär med en arm, vilken han fick ett benbrott i under sin vistelse i Sibirien, då han förde Gjoa från Atlantiska till Pacific oceanen genom nordvästpassagen från 1903 till 1905. Kapten Amundsen, som övervintrar här, har tagit röntgenfotografi av sin arm.

En julhälsning ifrån Amundsen. NOME, Alaska, den 30 dec. — Kapten Roald Amundsen, som nu leder en expedition till nordpolen, har nu besvär med en arm, vilken han fick ett benbrott i under sin vistelse i Sibirien, då han förde Gjoa från Atlantiska till Pacific oceanen genom nordvästpassagen från 1903 till 1905. Kapten Amundsen, som övervintrar här, har tagit röntgenfotografi av sin arm.

FTT RESONEMANGSPARTI

Av MARGARET WIDDEMER.

(Forts. fr. föreg. nr.)

Vad han egentligen hade sagt, då hunden hade föreställt honom, fick hon veta längre fram av den tillgivna Wallis, och det var att han måhända vore en krymping, men att han absolut inte skulle spela någon roll i en förhörd sak. Verså på hans morgråt till en stund under det att hon omsorgsfullt och beklagat honom, och hans matte hade blivit värre än vanligt. Men hunden hade stannat utanför.

Phyllis skrev ögonblickligen upp en ny sak på sin lista. En bulldogsvalp, passande storlek för Allan. Katten fick vänta. Hon hade hört talas om diplomatiska kampanjer, och hon hade nu fattat sitt beslut — och när hon väl en gång fattat ett sådant, stod det fast — det att föra en glattig-tens kampanj för denna hennes häglösa, vackra, i nattsvart mörker levande Allans räddning. Sig själv ovetande började hon betrakta honom som sin tillhörighet lika mycket som checkboken och nästan ännu mera än vagnhunden.

Hon maktade stolen litet åt sidan och fann sig tillgitt i att hunden, som hade placerat så mycket som möjligt av sin kropp över henne, glatt piskade henne med svansen.

Stackars lilla gossen, sade hon till honom. — Ja, Allan, började hon därefter beslutsamt, jag skulle vilja tala med dig om några planer jag har.

Till sin förvånande märkte hon att han omgäld tillfrågades.

Nej! utbrast han. För Guds skull, du gör mig tokig!

Phyllis drog sig litet förtrytamt tillbaka, men bakom skönsyningen såg hon Wallis göra en min åt henne som tydligen var ännu som varning. Sedan avlägsnade han sig tyst ur rummet, som om han önskat att han skulle följa efter snart för att få en förklaring. "Planer" måste ha varit ett förbjudet ämne. Nä, i vilket fall som helst var det en apatiskt tillstånd!

— Ja! — Inte, sade hon glatt med sitt vinnande, öppnande leende från bihällsöcket, bland barnen där. Åt honom. Ja, det var i alla fall mest om saker som jag tänkte köpa åt mig själv — såsom seder och i den vägen. Men sådant kan väl just inte intressera en man, antar jag.

— A, sådant, sade Allan med ett tonfall av liknande. Jag trorde att du menade saker som hade att göra med mig. Om du har planer för min räddning, så gör som du vill, ty du vet att jag ändå inte kan göra något för att hindra dig — men, för himlens skull, diskutera det inte med mig först!

Han talade värdslöst, men det hjälpte honom i hans yttrande grep Phyllis djupt. Det var sant att han inte kunde hindra henne. I sin oro och intensiva önskan att få sin gosse väl omhändertagen, hade hans oförståndiga, honom tillbedjande, fortvilda lilla moder uttalt honom för en förfärlig risk. Phyllis visste sig själv vara på ett litet, hon visste att hon lika litet kunde säkra sina öron någon framför sin skyddslösa värld som hon kunde stjälla hans klocka. Hennes samvetsgrannhet var bergfast. Men, o, tänk om Mr De Gueuther hade valt någon flicka som inte haft något svavete, som skulle ha tagit pengarna och inte gjort sitt skyddslöshet! Hon ryste vid tanken på vad Allan hade undgått och fattade impulsivt hans hand, liksom hon hade gjort den förfärliga natten då han hade varit hos honom.

— O, Allan, jag skulle inte vilja göra något som jag inte bori! Jag vet att det är förfärligt att jag frammanför flicka präpäckat sig så här, men det är verkligen min mening att vara så god jag kan mot dig och aldrig vara i vägen eller något! Du kan verkligen lita på mig! Du — du är väl inte missnöjd med att ha mig här, så?

Allan kalla hand slöt sig vänligt upp i hennes minne, "Då för tiden skattade han alltid", och plössligt skvallert över passionerat beslut upp om Phyllis att försöka ge Allan tillbaka ättminstone något av hans forna glada lyne. Måhända skulle han do — fastän det trodde hon inte — om ättminstone kunde hon väl göra det litet mindre enformigt och mörkt omkring honom; och hon skulle icke komma med några planer till honom! Och sätte han sig på tvären då planerna togo fast tvären och föll över honom, ja, då kanske chocken skulle göra honom gott. Hon trodde sig lämigen säkert ha en bundsförvant i Wallis.

Hennes samtal med Mrs Clancy blev helt kort. Allan, som låg där orörlig, upptågande en grön glimt av henne då hon gick in i sitt rum för att kläda sig och en annan blå glimt då hon gick ut; så föll hans ögonlock igen, och läggande händerna i kors över varandra, slumrade han in, lik en oskyldig och intet ot anande korsfarare. Han visste det icke, men en "plan" höll på att ta fast form och "falla över" honom. Den unga husstrun, som hans mor hade givit honom såsom avskedsgåva, hade gått ut för att köpa ett halvband av blåa parlor, en bulldogsvalp, ett hus, en

automobil, en banjo och en rosengränd; under det hon gick ökade hon på listan med en grammofon; och han, Allan, skulle bli medelpunkten i allt sammans.

Hon förefaller att vara en snäll flicka, Wallis, sade Allan drömmande. Och den försöktes Wallis nämnde ingenting (eburu han visste en hel del om sin matmors köplista).

— Ja, mr Allan, instämde han. Det var Phyllis Harringtons fasta tro att Mr De Gueuther kunde när höltest skaffa vad som helst som någon månadsåka kunde önska sig, eller att om han icke kunde det, kunde hans hustru det. Alltså var det till honom hon gick för att få sin rosengränd med dess mera av underordnad betydelse varande hds. Resten av sina önskningar trodde hon att hon kunde skaffa sig själv. Sista april var snart inne, och hon ville ha ett välutpärmt gammalt herrgårdshus, helst från koloniserings-tiden, ej alltför otympligt stort och med så många rosenränd omkring som hon själv "fann för gott". Och hon ville även ha det så nära och så snart som möjligt.

Med hjälp av Mr De Gueuther, som var road och verksam, Mrs Gueuther, som var verksam och sentimental, och en agent, som enbart var verksam, fick hon i det närmaste vad hon ville ha. Pengar kunde ättast komma mycket mera än vad en landpatriots dotter någonsin kunnat föreställa sig. Och med deras bistånd visade det sig möjligt för henne att få möbler köpta och inflyttade på fjorton dagar, ja, till och med en hop på en lista bogårdsböcker uppställda på några bokhyllor. För icke länge sedan hade hon hoppats att kunna köpa dessa hyllor någon gång i framtiden, en i sänder, och att nå några sig till med dem — så här i ett tag föreföll henne ändå något hus att placera den köpet av huset med tillhörande omgivning — ja, till och med mera än den stora, glänsande grammofonen. Denna hade hon köpt själv, innan hon utgående från den principen att alla människor, som icke äro yrkesmusiker, ha en dold kärlek till musik, som de kunna försäkra sig själva genom att blott dra upp nådning. Och — för att gå händerna i förväg — ättminstone vad Allan angick fann hon att hon hade fullkomligt rätt.

Men varför tar ni ett så radikalt steg, kära barn? frågade Mrs De Gueuther vänligt, under det hon hjälpte Phyllis att välja möbler.

— Jag tänker försöka det enda som Allans mor tycks ha utraktill, svarade Phyllis oförärfat. En genomgripande förändring av omgivning.

— Ack, ja, min flicka! sade Mrs De Gueuther lågt. Kanske hjälper det stackars Allan mer än vi ana! Och vår kära Angela talade ofta om att flytta, men hon kunde aldrig utlärda att lämna huset i staden, i vilket så många av hennes kära ha gått badan.

— Ja, men jag ämnar inte låta nådning av mina kära gå från där, genmålde Phyllis vänligt, såvida inte Mrs Clancy vill bli den som gör det. Jag tänker inte ens ta med några andra tjänare än Wallis. På landet bestämde jag mig för att låta lugnt, om hon ville i alla fall sagt, att han inte hade något emot det. Hon var på god sagt säker på att han inte skulle ha sagt det, om det inte hade varit sant. Sedan doko Wallis' andra ord upp i hennes minne, "Då för tiden skattade han alltid", och plössligt skvallert över passionerat beslut upp om Phyllis att försöka ge Allan tillbaka ättminstone något av hans forna glada lyne. Måhända skulle han do — fastän det trodde hon inte — om ättminstone kunde hon väl göra det litet mindre enformigt och mörkt omkring honom; och hon skulle icke komma med några planer till honom! Och sätte han sig på tvären då planerna togo fast tvären och föll över honom, ja, då kanske chocken skulle göra honom gott. Hon trodde sig lämigen säkert ha en bundsförvant i Wallis.

Hennes samtal med Mrs Clancy blev helt kort. Allan, som låg där orörlig, upptågande en grön glimt av henne då hon gick in i sitt rum för att kläda sig och en annan blå glimt då hon gick ut; så föll hans ögonlock igen, och läggande händerna i kors över varandra, slumrade han in, lik en oskyldig och intet ot anande korsfarare. Han visste det icke, men en "plan" höll på att ta fast form och "falla över" honom. Den unga husstrun, som hans mor hade givit honom såsom avskedsgåva, hade gått ut för att köpa ett halvband av blåa parlor, en bulldogsvalp, ett hus, en

automobil, en banjo och en rosengränd; under det hon gick ökade hon på listan med en grammofon; och han, Allan, skulle bli medelpunkten i allt sammans.

Hon förefaller att vara en snäll flicka, Wallis, sade Allan drömmande. Och den försöktes Wallis nämnde ingenting (eburu han visste en hel del om sin matmors köplista).

— Ja, mr Allan, instämde han. Det var Phyllis Harringtons fasta tro att Mr De Gueuther kunde när höltest skaffa vad som helst som någon månadsåka kunde önska sig, eller att om han icke kunde det, kunde hans hustru det. Alltså var det till honom hon gick för att få sin rosengränd med dess mera av underordnad betydelse varande hds. Resten av sina önskningar trodde hon att hon kunde skaffa sig själv. Sista april var snart inne, och hon ville ha ett välutpärmt gammalt herrgårdshus, helst från koloniserings-tiden, ej alltför otympligt stort och med så många rosenränd omkring som hon själv "fann för gott". Och hon ville även ha det så nära och så snart som möjligt.

Med hjälp av Mr De Gueuther, som var road och verksam, Mrs Gueuther, som var verksam och sentimental, och en agent, som enbart var verksam, fick hon i det närmaste vad hon ville ha. Pengar kunde ättast komma mycket mera än vad en landpatriots dotter någonsin kunnat föreställa sig. Och med deras bistånd visade det sig möjligt för henne att få möbler köpta och inflyttade på fjorton dagar, ja, till och med en hop på en lista bogårdsböcker uppställda på några bokhyllor. För icke länge sedan hade hon hoppats att kunna köpa dessa hyllor någon gång i framtiden, en i sänder, och att nå några sig till med dem — så här i ett tag föreföll henne ändå något hus att placera den köpet av huset med tillhörande omgivning — ja, till och med mera än den stora, glänsande grammofonen. Denna hade hon köpt själv, innan hon utgående från den principen att alla människor, som icke äro yrkesmusiker, ha en dold kärlek till musik, som de kunna försäkra sig själva genom att blott dra upp nådning. Och — för att gå händerna i förväg — ättminstone vad Allan angick fann hon att hon hade fullkomligt rätt.

Men varför tar ni ett så radikalt steg, kära barn? frågade Mrs De Gueuther vänligt, under det hon hjälpte Phyllis att välja möbler.

— Jag tänker försöka det enda som Allans mor tycks ha utraktill, svarade Phyllis oförärfat. En genomgripande förändring av omgivning.

RICH IN VITAMINES

MAKE PERFECT BREAD

mitt levnadssätt göres! Vem har givit dig eller Mrs Harrington lov till något så oförärfat! Det är ren, brutalt, förolämpande idioti!

— Ingen, sir — nej, sir, svarade Wallis ödmjukt. Kanske ni vill ha litet att dricka, sir — eller något?

— Nej! dundrade Allan.

— Eller en solfjäder mot värmestrietade sig Wallis fråga, i det han kom närmare med nämnda föremål och lade det på täcket.

Allan ruckte i vredesmod solfjädern till sig och innan han hunnit besinna sig, hade han kastat den på Wallis! Kraftlös, visserligen, ty den föll förödmjukande nära ned, endast omkring fem fot ifrån; men han hade dock kastat den, och en rörelse som måste ha tagit musklerna i den icke på länge tider använda överarmen i bruk.

Wallis sätte sig plössligt och drog åt sig andan.

— Mr Allan! sade han. Vet ni vad ni gjorde nu? Ni kastade, och ni har inte kunnat bruka mer än er underarm förut! A, mr Allan, ni håller på att bli bättre!

Allan sjög lågt helt förvånad över sin bedrift och glömde ett ögonblick bort att vara ond.

— Det var, det gjorde jag verkligen! sade han.

— Och så ond som ni blev sen! fortfor Wallis entusiastiskt. A, mr Allan, det var storartat! Det mesta man kan säga att ni har varit sedan er olyckshändelse är knarrigt! Det var så likt ert sätt för att kasta härborst.

Men vid nämmandet av hans vredesutbrott höll Allan på att förgå sig ytterligare. Hans forna förmåga att stå storma och rasa, en frisk ung mans frisaka, unga, upprubade lyne, hade försvagats av långvarig brist på övning, men resultatet av hans utbrott hade icke varit alltför dåligt i alla fall. I hemlighet var det en glad, ja för honom att finna att han levde tillräckligt för att bry sig om vad som tilldrog sig, tillräckligt för att känna vrede. Efter en liten stund frågade han vart han var på väg.

— Det är inte mer än två timmars färd, sir, hörde jag mr De Gueuther nämna, svarade Wallis genast. Till en liten plats som heter Wallraven — helt lantlig, tror jag, sir.

— Ja, de Gueuthers äro också med om det! Sade Allan. Vad sjutton har den här flickan gjort med oss också för att ha kunnat hypnotisera dem så?

— Men jag har hört sägas att det skall vara ett vackert ställe, var allt vad Wallis världagsade svara på detta.

Han gav emellertid Allan andra upplysningar, medan de foro vidare. Donnes kläder och personliga tillhörigheter skulle komma omedelbart efter. Såsom han kanske hade haft en del två uppskrifter med i kupen. Det var utgåva frun mening att vara där hela sommaren, trodde han. Mrs. Clancy hade stannat hemma för att ta vård om de andra tjänarna, och efter vad han hade talat hade hon skaffat alldeles nya tjänare för landsvistelsen. Och ännu vägen efter sitt vredesutbrott och nyss ruckat ur enformigheten av sitt självrätta avstånd å liv, fann Allan allt som Wallis kunde tala om för honom mycket intressant.

Bland alla andra goda egenskaper som Phyllis rosengrändens ägde hade det även den att det låg nära den lilla järnvägsstationen, en ny, av trä uppförd liten station. Under Allans snabba förflyttning från tåget till den långa, gamla karriolen (vars säten hade blivit borttagna för att flera träd åt se än han hade föreställt sig. Även hördes kvitret från somriga fåglar, som pratade med varandra om hur nära solnedgången och deras sovitid det var, och en liten bäck som porlade någonsans utom synhåll.

Med ett ord, värden syntes och hördes och kändes, angenämt omdonkigt. Allan förlät Wallis, för att icke tala om Phyllis och konduktörerna, till en viss grad. Han sade till om att den flaxande svart växtduggardinen fram till skulle rullas upp, så att han kunde se ut, och hjälpte i hemlighet av färdens, fastän den hade varit oförutsead. Hans ryggrad sade aldrig ett ord. Kanske även den tyckte om denna förändring från en schalng i ett mörkt stadrum.

De sågo ett till en människa då de passerade genom det långa, låga gamla huset. Phyllis hade tydligen lärt sig att Allan icke tyckte om att bli sedd av andra människor då han bars. Wallis tyckte handla efter en hel serie detaljerade föreskrifter. Han och Arthur boro sin husbonde till ett stort, avläggt, väl upplyst rum i den bortre ändan av huset och förflyttade honom varligt till en schalng som, av nyare konstruktion som den var, var mycket bekvämare än den gamla.

På denna rullades han till sitt angränsande sovrum, och då Wallis sett till att han hade allt som behövdes där, lämnade han honom hemlighetsfullt för en stund. Det började nu bli mörkt och lamporna voro tända. De hade ljuslösa skärmar, märkte Allan, liksom de andra hade haft hemma. Han hade märkt till alla detaljer i sitt rum med det livliga intresse som endast sjukvården kunna förestå. Väggarna hade gammaldags landskapsbilder med mycket få uppskrifter. På dem, men icke så att de togo bort nimmigen med tapetmänniskornas äventyr, hängde en hel del

tavlor, i stark motsats till varandra, men likväl trevliga att se på. Soforna och stolarna hade glada, blomliga kattenämnad. Det fanns icke en sak i rummet som påminde Allan om att han var en sjukling. Ofrivilligt föll den tanken honom in att Phyllis måste ha ägnat huset mycket ontänke. Där låg han helt bleket ättminstone en halvtimme och såg in i brasan i den öppna spiseln och försökte tänka ut historien i tapeten. Till slut märkte han till sin egen stora förvånning att han tänkte med en viss längtan på sin middagsbricka. Och hans intresse för den tilltog allt mer och mer, till Wallis kom tillbaka — utan bricka.

— Mr och Mrs De Gueuther vänta i vardagsrummet på er, sir, annalade han. De skulle vara glada om ni ville supera tillsammans med dem.

— Näja, det kan jag väl göra, sade Allan åskrivat, fortfarande till sin stora förvånning.

Sammningen var att han ännu var nog uppriggad och intresserad för att vilja att nya saker fortfarande skulle hända.

Rummet, in i vilket Wallis rullade honom tillbaka, var avläggt och lågt i taket, boaserat och utan matta på golvet. Det var inrett med möblemang i den bästa Chippendaleimitation som ni häst kunnat anskaffas, men desuotom fannos där mjuka stolar och soffor tillräckligt för grundlig bekvämlighet. Där funnos ännu flera glada tavlor, de av Maxfield Parrish som Phyllis hade önskat sig, på de i grönt tapetserade väggarerna. Och där fanns även en brasa. Rummet var icke mera stilrent än vad en ung flickas smak och omdöme kunde säga det, men det låg en glatt inbjudande och hemtrevligt prägel över det, som var mycket behagligt. På ett gammaldags halvbord invid vägen stode en massa godsaker, sådana som brukas såsom matsäck på utfärer, uppuddade. På ett annat bord fanns en mängd andra saker, mest att äta med. Och stultigen voro De Gueuthers och Phyllis där. På det hela taget kändes det som ett "välkommen hem!"

Klädd i en skär klänning, som Phyllis aldrig hade sett förr, kom Allan fram till hans schalng för att ta emot honom. Hon såg mycket orolig och ung och åskligt ut i sin roll såsom "djärv, skamlig hypnotisör". Med utsträckt hand böjde hon sig ner över honom och tyckte vara på väg att säga något, då hon plössligt drog sig tillbaka, rodnade och skämt honne sig om en något hade skrämt honne.

— Är hon så rädd för mig? tänkte Allan.

Wallis måste ha givit henne en hemsk skildring av hur han hade betett sig. Hans första impuls var att lugna henne.

— Ja, kära Phyllis, den här gången besvärdade du mig då inte med dina planer! sade han leende. Alltsammans är verkligen en stor överraskning!

— Det — det var roligt att du tycker om det, sade hans hustru skyggt, fortfarande litet tillbakabraget.

(Forts.)

Phyllis och Phyllis till lilla Fanny, som är på besök hos sin skolkamrat; — Nä, lilla Fanny, kan du skära sönder köttet själv?

Lilla Fanny (flinande på av alla krafter): — Ja då — hemma har jag många gånger skurit sönder kött, som varit nästan lika segt som det här.

SVERIGE NYHETER (Forts. fr. sid. 6.)

måttige beslöto nyligen att genom dräktskammaren utlysa ett allmänt möte i staden för att utvärda den s. k. folkmeningen i vattendelningsfrågan.

Mötet hölls nyligen, och en värdig diskussion uppstod, varunder ett femtiotal talare uttalande, det stora flertalet för vattendelningens införande. Enigheten var alltså stor, men när man skulle rösta bröts sig meningarna om huru röstningen skulle tillgå.

En talare föreslog handuppräklning, men ständes fiskal misstänkte, att någon möjligen då skulle räkna upp två händer, en elak insinuation mot Visbyborna. En annan föreslog att samliga närvarande skulle, då de lämnade lokalen, tillkännagiva sin mening för en övertakt genom att säga ja eller nej (stackars övertakt!) och en fjärde fann den bästa propositionens ordening vara den, att de som ville ha vattendelning, skulle gå hem, medan motståndarna skulle stanna kvar. Sedan ytterligare en del förslag framkommit om bästa sättet för omröstningen beslöt att med ja och nejrop avgöra saken. Och sedan beslöt med ett nästan enhälligt runande ja, att mötet ville ha vattendelning inför i Visby.

Blir det nu flygtation i Malmö? Från ordföranden i generalkommittén för internationella flygtävlingar i Göteborg överställdt Karl Amundson har till Malmö stadsfullmäktige ingått följande framställning: I samband med internationella flygtävlingar i Göteborg 26 juli—14 aug. 1923 kommer att under början av augusti månad anordnas internationella flygtävlingar med Göteborg som utgångspunkt. Bland annat har man därvid tänkt sig en trafikflygtävling på en lång lämpelig linje, utgående från Göteborg, varvid Malmö ifrågasatts som flygtation. Härvid författades emellertid, att Malmö stod frutärr anstalter för emottagande av en sådan flygtav trafik med såväl land- som sjöflygtplan, vilka anstalter böra inlemnada.

P. NELSON DEN GAMLA VAL BEPRÖVADE SPECERIAFFÄREN 319 Dufferin Ave., Winnipeg, Man.

- Nu på lager till moderata priser
LUTFISK, torr, pr. lb.	40c.
D.o., färdigt, pr. lb.	15c.
FET SILL, i 20 lb. pails	\$4.25
FET SILL, i 10 lb. pails	2.25
FISKBULLAR i burkar	60
FISK PUDDING i burkar	90
RÖKT LAX, per lb.	60
NYCKEL OST, per lb.	60
PRIMOST, per lb.	30
SPISBRÖD, per paket	50
BRUNA BÖNOR, per paket	20
- Samt allt som tillhör en välordnad specieraffär.
- P. NELSON, 409 Dufferin Ave., Tel. St. J. 319

SVENSKA APOTEKET

tillhandahåller alla i Canada brukliga mediciner. Stort urval av svenska mediciner på lager. Vi expediera alla ordrens även post ordrens per omgående och värt motto är att vinna en kundkrets, som är i alla hänsenden till fullo belåten, detta genom prompt bemötande och billiga priser.

W. A. CARLEY. R. G. K. NYMAN.
168 Algona St., Hörnet av Bay, PORT ARTHUR, ONT.

DR. B. GERZABEK

Medlem av "The Royal College of Surgeons", England; licentiat av "The Royal College of Physicians", London, England; f. d. assisterande läkare och kirurg i Wien, Prag, Berlin, Gracon och andra hospital.

X-Ray (Röntgenstrålar), moderna operations- och sjukrum, eget laboratorium och apotek.

Natt- och dagbud besvaras skyndsamt.

Kontorstimmor: 9—12, 2—6, 7—9; Söndagar: 9—12, 2—6
415-17 Pritchard Ave. DR. B. GERZABEK. Tel. St. J. 474
Winnipeg, Winnipeg.

Vad bär det nya året i sitt sköte?

Detta beror på våra prenumeranter, som så att säga ha vårt öde i sina händer. Om de uppfylla sina skyldigheter, kunna vi fortfarande utgiva tidningen och göra den bättre.

SKOLA VARA SVENSKAR VISA SIG SVENSKA?

Vi ha några gånger förut påpekat hänsynsödet driva i sina fordringar. nödvändigheten av att prenumerationsavgifterna betalas punktigt samt att ha pengar och ha dem snart och det är därför, som vi nu rikta en allsvårt för våra farmare — det vet vi att ganska insända sin avgift. Många samsummor på \$2 och mer vilka vilja äro vi tvungna att rikta en allsvårt uppmärksamhet till en och var, som ännu ej betalat, att ej allena betala sin skuld utan och helst betala ett år i förskott.

Men även i en tidnings liv finnes det en del solgiltar. Vi vilja taga ett exempel ur bögen samt citera ett brev som vi denna vecka erhöilo från Midale, Sask., och som är av följande innehåll:

Härmed inneslutes en P. M. Order för \$5 såsom prenumerationsavgift för S. C. T. Detta vill betala min skuld samt även något i förskott.

Det är glädjande att våra svenska tidningar lyckats "hålla sig uppe" under dessa hårda år. Hoppas att bättre tider stunda.

Med tack för det gångna året får jag önska Eder god framgång i fortsättningen.

Med all högtäckning Peter Maltgren.

Ett sådant brev är ju mycket uppmuntrande, men vi få tyvärr alltför få av dem. Vi tycka själva att det är underligt, att vi lyckats hålla oss uppe. Men förklaringen därtill ligger i att tidningens affärsföreståndare, Mr. P. M. Dahl, för det första skött affärens på ett utmärkt sätt samt genom kombinerad av två tidningar och accidentstrykning gjort det bästa möjliga av företaget i sin helhet samt för det andra att han i sommar för Svenska Canada Tidningens räkning tack vare sina personliga förbindelser och sin personliga borgen lyckades låna cirka \$4,000 för att hålla företaget gående under den tid, som vi väntade på att kunna indriva våra händer, av dessa \$4,000 ha vi nu genom hårt arbete lyckats betala cirka \$1,000.

Men ännu återstår cirka \$3,000 och det värsta är att därav måste \$1,500 betalas under loppet av en enda månad eller från nu till den 14 januari. Denna summa är nämligen lånat i banken och var en, som haft på sig med banker att göra, vet att de kupong:

SVENSKA CANADA TIDNINGEN, 325 Logan Ave., Winnipeg, Man.

Härmed inneslutes \$..... för..... Års prenumerations & Svenska Canada Tidningen.

« NI Mitt namn..... (Märk med ett X) Postkontor..... by eller gammal..... Provsin..... prenumerant? Hus-nr., Box nr eller Rural Route

frutom landningsplatser och hangar utrymmen för minst två flygplan av vardera slaget (i nödfall täthansarer), 1) en slup för sjöplan, 2) möjligheter för mindre reparationer, 3) tillgång till driv- och smörjmedel vid respektive flygplatser m. m. Tävlingsledningen saknar medel för dylika anstalters vidtagande och måste därför i och för tävlingssträckans fastställande vända sig till ort, som äger dylika ställningsanordningar eller kan tillhandahålla mindre reparationer, 3) kanna intressera sig för dylika anordningar; Även provisoriska sådana kunna ju göras på ett sådant sätt, att de tjäna en blivande utveckling.

Res hem till SVERIGE eller efterlämnad anförande med

SVENSKA AMERIKA LINJEN

SVENSKARNES EGEN LINJE

Direkt passageratrafik

New York och Göteborg

med de snabbast, luxuösa, ojejsdande ångarna

"DROTTNINGHOLM" och "STOCKHOLM"

TURLISTA:

Från NEW YORK, Från Göteborg

13 JAN. DROTTNINGHOLM 29 Dec.

10 FEB. DROTTNINGHOLM 27 Jan.

10 MARS DROTTNINGHOLM 24 Feb.

31 MARS STOCKHOLM 15 Mars

Passagerare på ombord på Ångaren vid "Swedish American Line Dock, Foot West 27th St., New York", och landstiga direkt från Ångaren vid kajen i Göteborg. Inga ombuden — Inga dröjningar — Inga besvär.

Överträffade bekvämligheter. Svenska, ypperlig matkållning. Svenska besättning och betjäning.

Beställ biljetter nu, medan goda platser kunna erhållas genom att inbetala handpenningar till närmaste agent eller till

Swedish American Line
24 State St., New York

— eller —

P. M. Dahl, S.S. Agency
225 Logan Ave., Winnipeg, Man.

Från NEW YORK, Från Göteborg

13 JAN. DROTTNINGHOLM 29 Dec.

10 FEB. DROTTNINGHOLM 27 Jan.

10 MARS DROTTNINGHOLM 24 Feb.

31 MARS STOCKHOLM 15 Mars

Passagerare på ombord på Ångaren vid "Swedish American Line Dock, Foot West 27th St., New York", och landstiga direkt från Ångaren vid kajen i Göteborg. Inga ombuden — Inga dröjningar — Inga besvär.

Överträffade bekvämligheter. Svenska, ypperlig matkållning. Svenska besättning och betjäning.

Beställ biljetter nu, medan goda platser kunna erhållas genom att inbetala handpenningar till närmaste agent eller till

Swedish American Line
24 State St., New York

— eller —

P. M. Dahl, S.S. Agency
225 Logan Ave., Winnipeg, Man.

Från NEW YORK, Från Göteborg

13 JAN. DROTTNINGHOLM 29 Dec.

10 FEB. DROTTNINGHOLM 27 Jan.

10 MARS DROTTNINGHOLM 24 Feb.

31 MARS STOCKHOLM 15 Mars

Passagerare på ombord på Ångaren vid "Swedish American Line Dock, Foot West 27th St., New York", och landstiga direkt från Ångaren vid kajen i Göteborg. Inga ombuden — Inga dröjningar — Inga besvär.

Överträffade bekvämligheter. Svenska, ypperlig matkållning. Svenska besättning och betjäning.

Beställ biljetter nu, medan goda platser kunna erhållas genom att inbetala handpenningar till närmaste agent eller till

Swedish American Line
24 State St., New York

— eller —

P. M. Dahl, S.S. Agency
225 Logan Ave., Winnipeg, Man.

Från NEW YORK, Från Göteborg

13 JAN. DROTTNINGHOLM 29 Dec.

10 FEB. DROTTNINGHOLM 27 Jan.

10 MARS DROTTNINGHOLM 24 Feb.

31 MARS STOCKHOLM 15 Mars

Passagerare på ombord på Ångaren vid "Swedish American Line Dock, Foot West 27th St., New York", och landstiga direkt från Ångaren vid kajen i Göteborg. Inga ombuden — Inga dröjningar — Inga besvär.

Överträffade bekvämligheter. Svenska, ypperlig matkållning. Svenska besättning och betjäning.

Beställ biljetter nu, medan goda platser kunna erhållas genom att inbetala handpenningar till närmaste agent eller till

Swedish American Line
24 State St., New York

— eller —

P. M. Dahl, S.S. Agency
225 Logan Ave., Winnipeg, Man.

Från NEW YORK, Från Göteborg

13 JAN. DROTTNINGHOLM 29 Dec.

10 FEB. DROTTNINGHOLM 27 Jan.

10 MARS DROTTNINGHOLM 24 Feb.

31 MARS STOCKHOLM 15 Mars

Passagerare på ombord på Ångaren vid "Swedish American Line Dock, Foot West 27th St., New York", och landstiga direkt från Ångaren vid kajen i Göteborg. Inga ombuden — Inga dröjningar — Inga besvär.

Överträffade bekvämligheter. Svenska, ypperlig matkållning. Svenska besättning och betjäning.

Beställ biljetter nu, medan goda platser kunna erhållas genom att inbetala handpenningar till närmaste agent eller till

Swedish American Line
24 State St., New York

— eller —

P. M. Dahl, S.S. Agency
225 Logan Ave., Winnipeg, Man.

SJUKHJÄLPFÖRENINGEN NORDEN (Inc.)

Diffund 1920

Möter tredje onsdagen i varje månad i Scott Memorial Hall kl. 8 e.m. — Sekretärer: J. A. Gustafson, 208 Logan Ave., Tel. A 7921.

Finanssekreterare: Alexis Christenson, 156 Scotia St., Winnipeg.

Stuk. ord.: Pete Nelson, 409 Dufferin Ave., Tel.: St. John 218.

Logen Framtids Hopp No. 1 I. O. G. T

& Logan Hall
413 LOGAN AVENUE

Besök mötarna! Alla bekrävs i arbetet. L. B. — Mrs. Octavia Egnell, 73 Boyle St. Tel.: A 2528.

WINNIPEG

En titt in på vårt kontor gjorde en dag f. v. mr Olof Anderson från Rosser, Man. Mr. Anderson har vistats i Staterna i cirka 9 år samt i Kanada i 23 år.

På väg till Staterna passerade i fredags mr Axel Sandberg från Shebo, Sask., staden samt hälsade även på hos oss. Han hade familjen med sig samt ännu bosatta sig i Elbow Lake, Minn. Han passade på att prenumerera på tidningen för sin fader, mr S. P. Sandberg i Shebo, Sask.

Rågn sista veckan i december är ingalunda vanligt, fast det ej är okänt. Och en nederbörd sådan, som vi hade i torsdags är något extraordnärligt. Högsta temperaturen denna dag var 34, eller 2 grader över fryspunkten och den lägsta var 22. Över hela västra Kanada har det varit underbart mildt väder de sista dagarna.

Ett angenämt besök hade vi en dag f. v. av stud. Sigfrid Sandberg, vilken under julhelgen betjänat härvarande svenska baptistförsamling. Mr. Sandberg är född i Everett, Wash., samt studerar nu vid Bethel Seminary i St. Paul, Minn. Han förefaller att vara en sympatisk, dugande och intelligens ung man.

På lördagen. Mr. Oscar Landström från Govan, Sask., passerade i onsdags f. v. staden på väg till Minneapolis för att gästas där över nylaget. Sedan här färd till Florida, där han äger land, samt till Cuba. Mr. Landström är född i Cokato, Minn., av svenska föräldrar samt har vistats i Kanada i 18 år.

Långväga besökande. Över juldagarna har mr J. F. Larson från Kamloops, B. C., vilken är roadmaster därstädes, besökt Mrs. B. Erickson, 327 Leighton Ave., där hans lilla dotter Gerda har sitt hem. I sällskap hade han mr Albert Lyons från Saskaatoon, vilken innehar samma systas som han. Mr Lyons stannade dock några dagar längre.

Liten men gagnande god kan man säga om mr E. A. Nyland från Shaunavon, Sask., vilken är en bekant och värderad skribent samt nykterhetsman. Han anlände i fredags till staden för att resa hem på ett besök till Sverige. Han stannar från överhögaldal i Härjedalen samt kom till Kanada 1910. Resan blir av någon gång efter nyår i sällskap med hans granne mr John Tyden, en vilken vi förut nämnt och vilken är från samma plats i Sverige.

På jakt och jubel. I Fisher Branch, Man. har sedan början av dec till nu mr Nils Berglund från Elm Creek, Man., befunnit sig. Han passerade staden i fredags på resa hem. Jaktens hade lyckats bra, ty mr Berglund är en gammal jägare och ger sig ut på jakt varje år. Han är hemmabörande från Kristianstad samt anlände vid 13 Ålder till Staterna, där han stannade i cirka 20 år. I Kanada har han vistats i 9 år. Han är ett exempel på broderfalkens förenings, i det han är gift med en norska.

Sin nyårsfest avhåller som vanligt logen Strindberg av Vasa Orden fredagen den 5 januari med början kl. 8 e.m. i Scott Memorial Hall. Programmet är rikt och omväxlande samt upptager tal, deklamation samt sång och musik. En smakfull dekorerad julgran finnes, och dessutom serveras förfriskningar. Inträdet är endast 75 cents för äldre samt 25 cents för barn. Denna nyårsfest brukar alltid vara lyckad samt talrik besökt, vad ett knäppat behov uppmäna vårt folk att manträngt infinna sig även i år samt taga hela familjen med. Ingen kommer att ångra det, och alla kunna vara förvisade om en angenäm afton.

Solskensvargen, som vi döpt honom till, eller Småland, som han vanligen kallas, eller Enok Johnson, som ju är hans verkliga namn, anlände till vår goda stad strax före jul samt avreste den 2 de. tillbaka till Kenora, där han sista tiden varit bosatt. I torsdags tyckte vi att Logan Ave. var så ljus som på en solig sommar dag. Vi fingo förklaringen därtill, då Småland stegera in på vårt kontor. Han var uppdräckt i sin päls som den värsta dandy, samt lika nyter och glad som vanligt. Låtet trött såg han dock ut, men det var väl för att alla flickor springer efter honom så, eller kanske det är han, som springer efter flickorna. Det är inte värt i säga mer, ty då sitter väl Småland av oss det lilla hår vi har, när han kommer in nästa gång.

Mycket byggande. Under det gångna året har i Winnipeg byggts 500 mer nya hem än under 1921. Kostnaden därför beräknas till cirka \$4,000,000.

Den välskjände nykterhetsmannen S. E. Sundquist från Percival, Sask., har under nyårsdagarna varit på besök i staden. Han reser hem som i morgon — fredag.

Överraskade blevo i lördags makarna Fred Sandberg. Fåsten ägde rum 208 makarna Lindberg & 59 Hart Ave. Ett 300-tal personer närvo och som gäva erhöles de en teppsetting.

På jul- och nyårsvisat ha brr J. Lindberg och Fred Sandberg i denna de befunnit sig. De arbetade i Dryden, Ont., men naturligtvis kunde de ej stanna där ute under helgen.

På nyårsfesten hade vår välskjände skräddarmästare C. H. Nilson inbjudit några bekanta till sitt trevna hem & 255 Glenwood Crescent. Kvällen förflöt på det angenämate sätt och gästerna blevo fullproppade med både mycken och god mat.

Ett s. k. surprise party hölls på nyårsdagen, den 1 da i Morrow Hall för Axel Pearson, vilken den 23 dec. förenade sina öden med miss Kristina Knutson. Ett 100-tal gäster vore närvarande och i gäva erhöles de en finare kaffeservis.

Tjugonde dagen Knut avhålla logerna i Britania och Framtids Hopp en fast i Morrow Hall i Elmwood med början kl. 8 e.m. Inträdet är 50 cents. Förfriskningar serveras. Till yttermera visso vilja vi upplysa om att tjugondag-Knut infaller på lördagen den 13 januari.

Svenska Amerika fjnrens Ångare Drottningholm avgick den 30 dec från Göteborg med 19 första, 163 and och 502 tredje klassens passagerare. Båten vänta anlände den 8 januari. Närmare underättelser kunna erhållas från P. M. Dahl Steamship Agency, 325 Logan Ave.

Brölöp. Mr. Axel Rudolph Green sammanvåldes i lördags med miss Caroline Bauer i brudens hem, 254 Inkster Ave. Vårseln förordades av rev. Fisher. Ett 40-tal gäster vore närvarande och som värdinnan fungerade Mrs. A. Nelson samt Mrs. W. Osborne.

Direkt från Sverige eller närmare bestämt Svea anlände i fredags mr A. P. Aspling. Han har de två sista åren arbetat i Hudiksvall samt vistades de tre sista månaderna i sin hemort Svea. Han ämnar begiva sig till Vancouver för att i British Columbia söka skogsarbetet. I sällskap hade han mr Olof Sörvall från Herby, vilken vistats i detta land i 10 år samt varit hemma på besök.

S.F.S.T. kommer att hålla sitt nästa möte i miss Freda Simonsons Studio i Machon Academy, 11 Kennedy St., torsdagen den 9 jan. kl. 8.30 e.m. Alla medlemmar önskas närvara. Lotter för dragning av en del nyttiga saker som tillverkats, säljas nu av alla medlemmar. Första priset är en sängkammartjänst, bestående av sängvärdarinne, gardiner, övergardiner, andra pris en broderad bordduk av linne, och tredje pris en broderad kudde.

På studieresa till Danmark. Dr. Joseph Murray, general manager för Crescent Pure Milk Co., avreste förel jul till Köpenhamn för att studera mejerimetoder i Danmark för att i sitt bolag introducera nya önskvärda metoder. Under generationer har Danmark erkänts som ett av de bästa mejeriländerna i världen. Dr. Murray kommer att undersöka de modernaste metoderna och apparaterna. Han har stor erfarenhet inom sin branch: Under två år var han sanitärinspektör för New York Milk Dealers' Association och i denna kapacitet organiserade han det första moderna mejerilaboratoriet i Forenta Staterna med avsikt att få full kunskap om värdet av pasteurisering samt förordandet av sjukdomsbaciller i mjölk. Under sina forskningar fäste han särskild uppmärksamhet vid elimineringen av tuberkler. Till Winnipeg kom dr Murray 1915 i egenskap av kemist och bakteriolog för Crescent Creamery Co. År 1918 återkallades han av armeförmyndigheterna till Forenta Staterna och vid sin ankomst till Frankrike blev han chef för vattenförädrad i St. Mihiel sektionen. Vid sin återkomst till U. S. 1919 fick han anställning hos Wilson & Co. och året därpå återvände han till Crescent Pure Milk Co. som dess general manager. Han kommer att tillbringa en månad i Danmark och på återvägen hem skall han besöka London och andra större städer i Storbritannien för att skaffa sig ny upplysning om metoderna i att hantera mjölk.

Som något extra lyckat måste man beteckna den julfest, som föreningen Nordens 27. dec. hade anordnat i Columbus Hall. Fästans stämning förhöjdes betydligt av att Nordens dotter är hade sin egen musikkår, vilken på ett förtjänstfullt sätt gav flera punkter på programmet. Dessutom spelade den och dansmusiken, så att man denna gång slapp lyssna till de engelska "handens" nervsluttande, farsfulla och horribla jazzmusik, som gör en sjuk ånda in i hjärterotterna. Programmet upptog vidare flera sånger av Svenska Sångbröderna, depra pianosolen av Frank Celio, deklamation av miss Jenny Johnson samt en utvald Halley Nilson, vilken ståt där så tvärsaker och trygg att det är en lust att se därpå. Samtliga uppträdande förtjåna en eloge för det utmärkte sätt, på vilket de skildje sig fram sina upptefer. Särskilt vilja vi omnämna Glenstad av hrr M. Backman och G. Forsberg. Han hade

så att säga anordnat en anslående tablå, då de bägge sångarna suto vid brasan i magistrens kammare. Hög tidstale hölls av pastor Carl Anderson, vilken på ett övertygande sätt framhöll att samhällsbyggnad är nödvändig individer emellan, då ingen människa är sig själv nog. Detta var ju ock Nordens program att inbördes hjälpa varandra. Stora män ha varit stora därför, att de utfört allmännyttigt arbete för andra. Bland stora män kunna nämnas uppfinnare, filantrop; författare, politiker och reformatorer, vilkas verk levat tiderna igenom till nytta och gagn för mänskligheten. Det var ungefär huvudkontentan i det utmärkte föredraget. Publikens belönade samtliga uppträdande med kraftiga applåder. Ceremoniästare för aftonen var mr John Thorell, föreningens ordförande, som duktigt skötte sitt uppdrag. Fåsten var besökt av omkring 500 personer. Efter programmets slut serverades förfriskningar, och de som skötte serveringen lågo sannerligen i samt förtjåna ett tack. Sedan följde dans kring julgranen och utdelning av frukt etc. till barnen. Till sist vilja vi framhålla att fastkomitén är förtjänst av särskild beröm för de lyckade anordningarna samt för programmet i sin helhet.

Ett hjärtligt tack till dem som deltog i programmet med den vackra sången, musiken och läsningen. Och så ett tack till komitén av ungdomsföreningen som ombestyrde förfriskningarna. Tack!

Missionskyrkans möten förliden söndag vore goda och välsignelserika. Programmet vid ungdomsmötet var gott, och symnerligen många hade infunnit sig. Nils Graeden berättade intressant och ledigt om sin resa till Seattle och sina erfarenheter under densamma. Han hade haft mycket trevligt hos gamla vänner och bekanta såväl som nya. Såsom något särskilt glädjande omnämnde han den framgångs ungdomsföreningen i Fremonthavt. Många män, som vore i söndagskolan, när broder Graeden var där och var ordförande, vore nu medlemmar av ungdomsföreningen och talte med kraft om Herrens nåd. Ett par av dem skola ågna sig åt det heliga missionskallet. Till sist uttalade han en önskan, att ungdomsföreningen skulle utveckla sig på samma glädjande sätt, en önskan, som vi lite var av hjärtat instämde i.

Våra sångerskor för mötet, misses Ester Lind och Margaret Egg, samt ungdomskvartetten, gjorde sin sak bra. De sånger, som sjöngos, vore inspirerande och till hjärtat glädjande. Ett utmärkt nyårsopem, "Vid nyårs-skiftet", upplästes av mr Fritz Leonard Johanson.

Sparbössstämningen i missionskyrkan ägde rum efter kaffeserveringen, som försiggick i undervåningen mellan predikan på kvällen och nyårsvakan kl. 10.30. Många hade stannat kvar, så att två långa bord vore fullsatta, och det var en trevlig stund vi tillbrakte just vid slutet av det gamla året tillsammans. Sparbössstämningen gav ett gott resultat. Det blev något över femtio dollars, och något mera torde komma in. Till detta goda resultat bidrog även några tillfälliga besökare. Sparbössmedlen gå till Skandinaviska missionsförbundet i mission. Ett hjärtligt tack till alla givarna. Sparbösser utdelades, och som flera nya togo sådana, är vi visss om att nästa sparbössstämning vid detta Års slut, om vi då äva, skall lämna ett ännu större resultat.

Till nyårsvakan i missionskyrkan som begynte kl. 10.30, hade många samlats, och tillbrakte tiden under väntan på det nya året med bön, sång och vittnesbåd. Särskilt glädjande var det att se och höra så många unga avdelade enhäntiga vittnesbåd om huru lyckliga de vore i Herren och fast beslutsa att hålla fast vid honom och söka tjåna honom mera troget under det nya året. Samma sköna vittnesbåd avfådes även de gamla, och deras vittnesbåd vore ej mindre värdefulla, utan snarare större, ty de hava ett helt lägt livs erfarenheter bakom sig. Alla, ungas och gamlas, enstämiga vittnesbåd var, att det är hjärtligt att få höra Herren till, och att vilja hålla ut intill ändan.

De sista fem minuter av det gamla året tillbraktes under tyrd bön, men just som klockan närmade sig tolv, ledde br. Hallonquist högt i bön, varefter pastor Engvall avslutade mötet med välsignelsen. Sedan önskade vi varandra ett gott nytt år med riklig välsignelse från all välsignelses Gud. Mätte nu detta år bli ett i sanning gott nytt år för oss alla, och måtte vi få nåd att förverkliga alla de goda och heliga beslut, som vi vid det nya årets inbrott fattade, så att vi med glädje må kunna vid dess slut blika tillbaka därpå.

Mötet i missionskyrkan bil som följer: i dag, tisdag, kl. 8 e.m. för sammalsmöte, då alla medlemmar böra medvara. Torsdag klockan 8 e.m. vittnesbörds- och bönemöte. Söndagen den 7 jan., predikan klockan 10.30 f.m. och 7 e.m. Söndagskolan kl. 12 middag, och ungdomsmöte kl. 4.30 e.m., då vi hoppas få ett gott möte med många deltagare. Kaffe serveras efter ungdomsmötet.

Den allmänna bönveckan hålles d. 7—13 jan., och komma vi till från den tillsammans med Elmwoods missionsförsamling. Vi samlas då måndags, onsdag och fredag i Elmwoods missionskyrka, och tisdag, torsdag och lördag i missionskyrkan på Logan Ave. Mötena begynna kl. 8 e.m. Se bönemötena på första sidan av sista nummer av Canada Posten. Välkomna till alla möten! — C. J. Engvall.

Elmwood missionskyrka. Onsdagskväll kl. 8 e.m. Nästa söndag söndagskväll kl. 11 f.m. Möte kl. 7 e.m. Föreläsningens lärare predikar mycket för några månader sedan.

Strånghandlet spelar följande vecka, som är bönveckan, komma förenade möten att hållas mellan Logan Avenue missionsförsamling och Elmwood. Mötena hålles i båda kyrkorna som följer: I Elmwood måndag, onsdag och fredag; i Logan Ave. kyrkan tisdag, torsdag och lördag. Beröskna dessa möten och bedjen, att Herrens nåd må vara stor över oss alla. Allmänheten är hjärtligt inbjuden till alla mötena.

Söndagskollästerna i Elmwood, som bestod av 41 olika nummer, utfördes av 35 barn, vilka alla gjorde sina saker väl. Skolans föreläsare, hr. G. Olsen, ledde det hela. Föreläsningens lärare utförde sitt vanliga nummer

Utmärkt tack till dem som deltog i programmet med den vackra sången, musiken och läsningen. Och så ett tack till komitén av ungdomsföreningen som ombestyrde förfriskningarna. Tack!

Missionskyrkans möten förliden söndag vore goda och välsignelserika. Programmet vid ungdomsmötet var gott, och symnerligen många hade infunnit sig. Nils Graeden berättade intressant och ledigt om sin resa till Seattle och sina erfarenheter under densamma. Han hade haft mycket trevligt hos gamla vänner och bekanta såväl som nya. Såsom något särskilt glädjande omnämnde han den framgångs ungdomsföreningen i Fremonthavt. Många män, som vore i söndagskolan, när broder Graeden var där och var ordförande, vore nu medlemmar av ungdomsföreningen och talte med kraft om Herrens nåd. Ett par av dem skola ågna sig åt det heliga missionskallet. Till sist uttalade han en önskan, att ungdomsföreningen skulle utveckla sig på samma glädjande sätt, en önskan, som vi lite var av hjärtat instämde i.

Våra sångerskor för mötet, misses Ester Lind och Margaret Egg, samt ungdomskvartetten, gjorde sin sak bra. De sånger, som sjöngos, vore inspirerande och till hjärtat glädjande. Ett utmärkt nyårsopem, "Vid nyårs-skiftet", upplästes av mr Fritz Leonard Johanson.

Sparbössstämningen i missionskyrkan ägde rum efter kaffeserveringen, som försiggick i undervåningen mellan predikan på kvällen och nyårsvakan kl. 10.30. Många hade stannat kvar, så att två långa bord vore fullsatta, och det var en trevlig stund vi tillbrakte just vid slutet av det gamla året tillsammans. Sparbössstämningen gav ett gott resultat. Det blev något över femtio dollars, och något mera torde komma in. Till detta goda resultat bidrog även några tillfälliga besökare. Sparbössmedlen gå till Skandinaviska missionsförbundet i mission. Ett hjärtligt tack till alla givarna. Sparbösser utdelades, och som flera nya togo sådana, är vi visss om att nästa sparbössstämning vid detta Års slut, om vi då äva, skall lämna ett ännu större resultat.

Till nyårsvakan i missionskyrkan som begynte kl. 10.30, hade många samlats, och tillbrakte tiden under väntan på det nya året med bön, sång och vittnesbåd. Särskilt glädjande var det att se och höra så många unga avdelade enhäntiga vittnesbåd om huru lyckliga de vore i Herren och fast beslutsa att hålla fast vid honom och söka tjåna honom mera troget under det nya året. Samma sköna vittnesbåd avfådes även de gamla, och deras vittnesbåd vore ej mindre värdefulla, utan snarare större, ty de hava ett helt lägt livs erfarenheter bakom sig. Alla, ungas och gamlas, enstämiga vittnesbåd var, att det är hjärtligt att få höra Herren till, och att vilja hålla ut intill ändan.

De sista fem minuter av det gamla året tillbraktes under tyrd bön, men just som klockan närmade sig tolv, ledde br. Hallonquist högt i bön, varefter pastor Engvall avslutade mötet med välsignelsen. Sedan önskade vi varandra ett gott nytt år med riklig välsignelse från all välsignelses Gud. Mätte nu detta år bli ett i sanning gott nytt år för oss alla, och måtte vi få nåd att förverkliga alla de goda och heliga beslut, som vi vid det nya årets inbrott fattade, så att vi med glädje må kunna vid dess slut blika tillbaka därpå.

Mötet i missionskyrkan bil som följer: i dag, tisdag, kl. 8 e.m. för sammalsmöte, då alla medlemmar böra medvara. Torsdag klockan 8 e.m. vittnesbörds- och bönemöte. Söndagen den 7 jan., predikan klockan 10.30 f.m. och 7 e.m. Söndagskolan kl. 12 middag, och ungdomsmöte kl. 4.30 e.m., då vi hoppas få ett gott möte med många deltagare. Kaffe serveras efter ungdomsmötet.

Den allmänna bönveckan hålles d. 7—13 jan., och komma vi till från den tillsammans med Elmwoods missionsförsamling. Vi samlas då måndags, onsdag och fredag i Elmwoods missionskyrka, och tisdag, torsdag och lördag i missionskyrkan på Logan Ave. Mötena begynna kl. 8 e.m. Se bönemötena på första sidan av sista nummer av Canada Posten. Välkomna till alla möten! — C. J. Engvall.

Elmwood missionskyrka. Onsdagskväll kl. 8 e.m. Nästa söndag söndagskväll kl. 11 f.m. Möte kl. 7 e.m. Föreläsningens lärare predikar mycket för några månader sedan.

Strånghandlet spelar följande vecka, som är bönveckan, komma förenade möten att hållas mellan Logan Avenue missionsförsamling och Elmwood. Mötena hålles i båda kyrkorna som följer: I Elmwood måndag, onsdag och fredag; i Logan Ave. kyrkan tisdag, torsdag och lördag. Beröskna dessa möten och bedjen, att Herrens nåd må vara stor över oss alla. Allmänheten är hjärtligt inbjuden till alla mötena.

Söndagskollästerna i Elmwood, som bestod av 41 olika nummer, utfördes av 35 barn, vilka alla gjorde sina saker väl. Skolans föreläsare, hr. G. Olsen, ledde det hela. Föreläsningens lärare utförde sitt vanliga nummer

Utmarakt tack till dem som deltog i programmet med den vackra sången, musiken och läsningen. Och så ett tack till komitén av ungdomsföreningen som ombestyrde förfriskningarna. Tack!

Missionskyrkans möten förliden söndag vore goda och välsignelserika. Programmet vid ungdomsmötet var gott, och symnerligen många hade infunnit sig. Nils Graeden berättade intressant och ledigt om sin resa till Seattle och sina erfarenheter under densamma. Han hade haft mycket trevligt hos gamla vänner och bekanta såväl som nya. Såsom något särskilt glädjande omnämnde han den framgångs ungdomsföreningen i Fremonthavt. Många män, som vore i söndagskolan, när broder Graeden var där och var ordförande, vore nu medlemmar av ungdomsföreningen och talte med kraft om Herrens nåd. Ett par av dem skola ågna sig åt det heliga missionskallet. Till sist uttalade han en önskan, att ungdomsföreningen skulle utveckla sig på samma glädjande sätt, en önskan, som vi lite var av hjärtat instämde i.

Våra sångerskor för mötet, misses Ester Lind och Margaret Egg, samt ungdomskvartetten, gjorde sin sak bra. De sånger, som sjöngos, vore inspirerande och till hjärtat glädjande. Ett utmärkt nyårsopem, "Vid nyårs-skiftet", upplästes av mr Fritz Leonard Johanson.

Sparbössstämningen i missionskyrkan ägde rum efter kaffeserveringen, som försiggick i undervåningen mellan predikan på kvällen och nyårsvakan kl. 10.30. Många hade stannat kvar, så att två långa bord vore fullsatta, och det var en trevlig stund vi tillbrakte just vid slutet av det gamla året tillsammans. Sparbössstämningen gav ett gott resultat. Det blev något över femtio dollars, och något mera torde komma in. Till detta goda resultat bidrog även några tillfälliga besökare. Sparbössmedlen gå till Skandinaviska missionsförbundet i mission. Ett hjärtligt tack till alla givarna. Sparbösser utdelades, och som flera nya togo sådana, är vi visss om att nästa sparbössstämning vid detta Års slut, om vi då äva, skall lämna ett ännu större resultat.

Till nyårsvakan i missionskyrkan som begynte kl. 10.30, hade många samlats, och tillbrakte tiden under väntan på det nya året med bön, sång och vittnesbåd. Särskilt glädjande var det att se och höra så många unga avdelade enhäntiga vittnesbåd om huru lyckliga de vore i Herren och fast beslutsa att hålla fast vid honom och söka tjåna honom mera troget under det nya året. Samma sköna vittnesbåd avfådes även de gamla, och deras vittnesbåd vore ej mindre värdefulla, utan snarare större, ty de hava ett helt lägt livs erfarenheter bakom sig. Alla, ungas och gamlas, enstämiga vittnesbåd var, att det är hjärtligt att få höra Herren till, och att vilja hålla ut intill ändan.

De sista fem minuter av det gamla året tillbraktes under tyrd bön, men just som klockan närmade sig tolv, ledde br. Hallonquist högt i bön, varefter pastor Engvall avslutade mötet med välsignelsen. Sedan önskade vi varandra ett gott nytt år med riklig välsignelse från all välsignelses Gud. Mätte nu detta år bli ett i sanning gott nytt år för oss alla, och måtte vi få nåd att förverkliga alla de goda och heliga beslut, som vi vid det nya årets inbrott fattade, så att vi med glädje må kunna vid dess slut blika tillbaka därpå.

Mötet i missionskyrkan bil som följer: i dag, tisdag, kl. 8 e.m. för sammalsmöte, då alla medlemmar böra medvara. Torsdag klockan 8 e.m. vittnesbörds- och bönemöte. Söndagen den 7 jan., predikan klockan 10.30 f.m. och 7 e.m. Söndagskolan kl. 12 middag, och ungdomsmöte kl. 4.30 e.m., då vi hoppas få ett gott möte med många deltagare. Kaffe serveras efter ungdomsmötet.

Utmarakt tack till dem som deltog i programmet med den vackra sången, musiken och läsningen. Och så ett tack till komitén av ungdomsföreningen som ombestyrde förfriskningarna. Tack!

Missionskyrkans möten förliden söndag vore goda och välsignelserika. Programmet vid ungdomsmötet var gott, och symnerligen många hade infunnit sig. Nils Graeden berättade intressant och ledigt om sin resa till Seattle och sina erfarenheter under densamma. Han hade haft mycket trevligt hos gamla vänner och bekanta såväl som nya. Såsom något särskilt glädjande omnämnde han den framgångs ungdomsföreningen i Fremonthavt. Många män, som vore i söndagskolan, när broder Graeden var där och var ordförande, vore nu medlemmar av ungdomsföreningen och talte med kraft om Herrens nåd. Ett par av dem skola ågna sig åt det heliga missionskallet. Till sist uttalade han en önskan, att ungdomsföreningen skulle utveckla sig på samma glädjande sätt, en önskan, som vi lite var av hjärtat instämde i.

Våra sångerskor för mötet, misses Ester Lind och Margaret Egg, samt ungdomskvartetten, gjorde sin sak bra. De sånger, som sjöngos, vore inspirerande och till hjärtat glädjande. Ett utmärkt nyårsopem, "Vid nyårs-skiftet", upplästes av mr Fritz Leonard Johanson.

Sparbössstämningen i missionskyrkan ägde rum efter kaffeserveringen, som försiggick i undervåningen mellan predikan på kvällen och nyårsvakan kl. 10.30. Många hade stannat kvar, så att två långa bord vore fullsatta, och det var en trevlig stund vi tillbrakte just vid slutet av det gamla året tillsammans. Sparbössstämningen gav ett gott resultat. Det blev något över femtio dollars, och något mera torde komma in. Till detta goda resultat bidrog även några tillfälliga besökare. Sparbössmedlen gå till Skandinaviska missionsförbundet i mission. Ett hjärtligt tack till alla givarna. Sparbösser utdelades, och som flera nya togo sådana, är vi visss om att nästa sparbössstämning vid detta Års slut, om vi då äva, skall lämna ett ännu större resultat.

Till nyårsvakan i missionskyrkan som begynte kl. 10.30, hade många samlats, och tillbrakte tiden under väntan på det nya året med bön, sång och vittnesbåd. Särskilt glädjande var det att se och höra så många unga avdelade enhäntiga vittnesbåd om huru lyckliga de vore i Herren och fast beslutsa att hålla fast vid honom och söka tjåna honom mera troget under det nya året. Samma sköna vittnesbåd avfådes även de gamla, och deras vittnesbåd vore ej mindre värdefulla, utan snarare större, ty de hava ett helt lägt livs erfarenheter bakom sig. Alla, ungas och gamlas, enstämiga vittnesbåd var, att det är hjärtligt att få höra Herren till, och att vilja hålla ut intill ändan.

De sista fem min